Περιοδος 2η,
Νο 7 Απριλης '92
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ σελ. 2
ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ σελ. 4
ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ - Ν. ΑΦΡΙΚΗ σελ. 5
Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ σελ. 8
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ σελ. 10
ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ σελ. 11
ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ σελ. 6-7

Ο ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΛΙΤΟΤΗΤΑ

Η κυβερνηση αρνειται να εφαρμοσει την συμφωνια αναβαθμισης των δασκαλων. Οι βιομηχανοι και οι αλλοι εργοδοτες αρνουνται να διαπραγματευτουν καν με τις συντεχνιες αυξησεις πανω απο ενα γελοιο 3%. Κυβερνηση και βιομηχανοι απαιτουν απο ενα ολοκληρο χωριο να κατσει ησυχο ενω το δηλητηριαζουν. Και ολα αυτα επειδη λεει « δεν υπαρχουν λεφτα».

Λεφτα υπαρχουν. Τα δινουν ομως εκει που θεωρουν οι ιδιοι πιο σημαντικο. Οι προτεραιοτητες τους δεν ειναι το βιωτικο επιπεδο, ουτε καν η υγεια και η ζωη των εργαζομενων. Η κυβερνηση δινει 2 εκατομυρια λιρες για την συμμετοχη της Κυπριακης Δημοκρατιας στην εμπορικη εκθεση της Λισσαβωνας για να στηριξει την «κρατικη οντοτητα» και τους βιομηχανους. Η Βουλη αποφασιζει ομοφωνα να δωσει άλλα 239 εκατομυρια για νεα εξοπλιστικα προγραμματα της εθνοφρουρας. Η κυβερνηση δινει απλοχερα προαγωγες στους μονιμαδες, επιδοτησεις, «κινητρα» και πιστωσεις στους βιομηχανους.

συνεχεια στην σελ. 3

Καμμια θυσια για χαρη τους

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ ΣΤΗ ΜΑΧΗ

ΟΙ ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ αποφασισαν 24ωρη προειδοποιητικη απεργια. Διεκδικουν αυξησεις 7% για φετος και 7% για τον επομενο χρονο, και μειωση των ωρων εργασιας απο 40 σε 38 την βδομαδα. Οι εργοδοτες δινουν μονο 3% και δεν δεχονται συζητηση για την μειωση των ωρων.

Τα αιτηματα των οικοδομων ειναι τα ιδια με ολων των αλλων εργαζομενων στον ιδιωτικο τομεα. Και η αντιδραση των εργοδοτων ειναι κοινη. Η ΟΕΒ δηλωνει αποφασισμενη να μην υποχωρησει σε κανενα κλαδο.

Αυτο δειχνει και την σημασια της απεργιας των οικοδομων. Ειναι η πρωτη μαχη που θα κρινει και τις υπολοιπες συμβασεις. Ομως η εμπειρια απο τις τελευταιες εργατικες συγκρουσεις δειχνει οτι ο «ανταρτοπολεμος» δεν μπορει να κερδισει. Οι μεμονωμενες κινητοποιησεις, οι διωρες και ημιωρες στασεις εργασιας, οι σποραδικες εικοσιτετραωρες δεν μπορουν να εχουν αποτελεσματα. Δεν χτυπουν αποτελεσματικα τα κερδη των εργοδοτων, ενω κουραζουν τους εργαζομενους.

Χρειαζεται μια απαντηση αντιστοιχη στην μετωπικη επιθεση των εργοδοτων. Μια ολομετωπη απαντηση. Μια απεργια διαρκειας, με την υποστηριξη ολοκληρου του εργατικου κινηματος.

Οι οικοδομοι, ενας μεγαλος κλαδος απο 20.000 εργαζομενους, με αγωνιστικες παραδοσεις, μπορουν να μπουν μπροστα σε αυτη την μαχη, και να την κερδισουν. Η οικοδομικη βιομηχανια βρισκεται σε ανοδο, υπαρχει ελλειψη εργατων. Ειναι η καλυτερη ευκαιρεια για να τσακισουν την αντεργατικη πολιτικη της ΟΕΒ και της κυβερνησης που τους υποστηριζει.

Αυτο θα βοηθησει οχι μονο τους οικοδομους, αλλα και ολους τους αλλους εργαζομενους που περιμενουν το αποτελεσμα αυτης της μαχης.

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΟΙ "ΓΥΝΑΙΚΕΣ" ΑΝΑΒΟΥΝ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΦΩΤΙΕΣ

Στις 4 του Μαρτη γυναικες απο ολη τη νοτια Κυπρο συγκεντρωθηκαν στη γραμμη αντιπαραταξης με σκοπο να δημιουργησουν «ανθρωπινη αλυσιδα» σ' ολο το μηκος της. Το εμβλημα της πορειας ηταν «Οι Γυναικες Αναβουν Την Ελπιδα». Την πρωτοβουλια την ειχαν γνωστες σωβινιστριες της οργανωσης «Γυναικες επιστρεφουν» και ακολουθησαν κι' ολες οι αλλες οργανωσεις.

Η εκδηλωση συνδεθηκε με την Διεθνη Ημερα της Γυναικας της 8 του Μαρτη αλλα δεν ειχε καμια σχεση με κινητοποιηση γυναικων εναντια στην γυναικεια καταπιεση.

Η κυβερνηση ανοιξε τις πορτες των σχολειων και προετρεψε τις μαθητριες και τις καθηγητριες να πανε. Οι εργοδοτες εδωσαν αδεια στις εργαζομενες να φυγουν απο τις δουλειες και να παρουν μερος στην εκδηλωση. Λεωφορεια περιμεναν εξω απο τα σχολεια, τα εργοστασια και τις πλατειες για να μεταφερουν τις γυναικες στην εκδηλωση. Η οργανωτικη επιτροπη για να εξαναγκασει τις γυναικες να πανε στην εκδηλωση ειχε πει οτι θα εδινε βεβαιωσεις σε οσες συμμετειχαν στην εκδηλωση για να τις παρουσιασουν στους εργοδοτες τους. Η εκκλησια, ο «μεγαλος φιλος» των γυναικων, που πριν λιγα χρονια απειλουσε με αφορισμο τις γυναικες που ηθελαν τον πολιτικο γαμο και το διαζυγιο, υποστηριξε με ολα τα μεσα την πορεια.

ΜΙΑ ΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ

Πολλες γυναικες συμμετειχαν στην εκδηλωση απο διαθεση να κανουν κατι σαν γυναικες, ή για να δειξουν, οπως πολλες ειπαν οτι «πρεπει να γινει κατι επιτελους για να λυθει το προβλημα». Στη πραγματικοτητα ομως, ειτε το εβλεπαν ειτε οχι, αυτες οι γυναικες συμμετειχαν σε μια εθνικιστικη εκδηλωση. Τα συνθηματα και τα τραγουδια που κυριαρχησαν εδειχναν πολυ συγκεκριμενα τι ειδους «ελπιδες αναβαν»: «Η Κυπρος ειναι ελληνικη», «τα συνορα μας ειναι στη Κερυνεια» και «ποτε θα κανει ξαστερια να μπω στην ομορφη Κερυνεια... να κανω τουρκαλλες διχως γιους, γυναικες διχως αντρες».

Τετοιες κινητοποιησεις συντηρουν και δυναμωνουν μεσα στους ελληνοκυπριους τον μυθο οτι η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ειναι το «αθωο θυμα» μεσα στη βρωμικη ιστορια του Κυπριακου. Στηριζουν την αποψη που καλιεργει η αρχουσα ταξη οτι το μονο προβλημα στην Κυπρο ειναι η διαχωριστικη γραμμη, τα συνορα και τα συρματοπλεγματα που εστησε ο τουρκικος στρατος το ' 74.

ΤΑ ΣΥΝΟΡΑ ΣΤΑ ΜΥΑΛΑ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

Το πραγματικο ομως προβλημα στην Κυπρο ειναι τα συνορα και ο διαχωρισμος που υπαρχει στα μυαλα και στις καρδιες των απλων ανθρωπων στις δυο κοινοτητες. Το μισος και η καχυποψια που δημιουργηθηκε πολυ πριν απο τα γεγονοτα του ' 74. Που θεριεψε μεσα απο σφαγες, προσφυγες και αγνοουμενους που δημιουργηθηκαν απο το ' 63 - ' 64 και το ' 67 και για τα οποια κυριος υπευθυνος ηταν η εθνοφρουρα, ο Ελληνικος στρατος, η δικη «μας» πλευρα, η δικη «μας» αρχουσα ταξη. Αυτη που παρουσιαζεται σαν αθωο θυμα και προωθει και υποστηριζει εκδηλωσεις σαν αυτη που οργανωσαν οι γυναικες.

Για τους ελληνοκυπριους εργαζομενους τα συνορα που πρεπει να πεσουν ειναι αυτα τα τειχη της καχυποψιας και του μισους αναμεσα στους εργαζομενους των δυο κοινοτητων. Αυτο ομως δεν μπορει να γινει με τετοιες εκδηλωσεις. Αντιθετα αυτες οι εκδηλωσεις τα δυναμωνουν, αυξανουν το μισος και τον σωβινισμο μεσα στους ελληνοκυπριους. Δυναμωνουν ομως και το μισος και τον σωβινισμο και της αλλης πλευρας γιατι στελνουν το μυνημα, οτι οι ελληνοκυπριοι οταν υποσχονται ειρηνικη συνυπαρξη, αλληλοσεβασμο και δημοκρατια εννοουν τη δημοκρατια του «θελετε δεν θελετε, θα ζησετε μαζι μας».

Δεν ειναι τυχαιο που η τουρκοκυπριακη αντιπολιτευση, αριστερα συνδικατα και οι γυναικιες οργανωσεις, με ανακοινωση τους αντεδρασαν σ' αυτες τις εκδηλωσεις δηλωνοντας οτι τους μονους που βοηθουν ειναι τους τουρκοκυπριους σωβινιστες και βλαφτουν την προσεγγιση των δυο κοινοτητων.

Συντακτες της ΕΔ που βρεθηκαν προσφατα στο Βορρα μιλησαν με τον προεδρο της KTAMS, της συντεχνιας των Δημοσιων Υπαλληλων που δηλωνει αντιπολιτευση στον Ντεκτας, επειδη «αυξανει το μισος αναμεσα στις δυο κοινοτητες» (δες αφιερωμα στις μεσαιες σελιδες αυτου του τευχους) ο οποιος δηλωσε:

«Οι διαδηλωσεις στα συνορα δεν μπορουν να δωσουν το μυνημα οτι δεν υπαρχει εχθροτητα μεταξυ των δυο κοινοτητων. Αυτες οι διαδηλωσεις αποδεικνυουν οχι μονο οτι υπαρχει, αλλα αυξανουν κιολας την εχθροτητα αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Γι' αυτο δεν μπορουμε να περιπαιζουμε τις τουρκοκυπριες γυναικες οτι δεν υπαρχει φοβος, οτι υπαρχει εμπιστοσυνη. Δεν μπορουμε να χτισουμε εμπιστοσυνη στην βαση τετοιων διαδηλωσεων που γινονται στην Ε/Κ πλευρα. Τελικα τι εγινε στις 4 του Μαρτη. Οι ελληνοκυπριες γυναικες πηραν την Ελληνικη σημαια και ηρθαν στα συνορα, και απο την πλευρα μας μια μεριδα τουρκοκυπριων γυναικων πηγαν στα συνορα με την Τουρκικη σημαια».

Μας αποκαλυψε μαλιστα οτι οι ιδιοι ακυρωσαν συναντηση που προγραμματιζονταν αναμεσα σε τουρκοκυπριακες και ελληνοκυπριακες γυναικειες οργανωσεις οταν εμαθαν για την εκδηλωση στις 4 του Μαρτη γιατι οπως ειπε «μετα απο μια τετοια εκδηλωση πως θα εξηγουσαμε στις τουρκοκυπριες γυναικες την αναγκαιοτητα και τον σκοπο μιας τετοιας συναντησης».

Παρομοια δηλωσε και ο προεδρος της DEV-IS και ο γραμματεας της KTOS της συντεχνιας των δασκαλων που επισης δηλωνωνουν οτι αντιδρουν στον Ντεκτας, επειδη «αυξανει το μισος αναμεσα στις δυο κοινοτητες».

Παρολα αυτα ομως η Ερση Χριστοφια δεν ειχε κανενα προβλημα να δηλωσει στις «Σελιδες» (29/2/92) οτι: «Πιστευω ακομα πως και οι τουρκοκυπριες συμπατριωτισσες μας, που αντιτασσωνται στον Ντεκτας και τα επεχτατικα σχεδια της Αγκυρας θα ηθελαν να διαδηλωσουν μαζι μας, γιατι ολος ο λαος της Κυπρου, ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι δεν θελουν τη πατριδα τους μοιρασμενη, δεν θελουν τα κατοχικα στρατευματα και τους εποικους». Ο δε Χριστοφιας ηταν ο μονος πολιτικος αρχηγος που περιδιαβηκε την «αλυσιδα» σε ολη σχεδον τη γραμμη αντιπαραταξης στη Λευκωσια.

Δεν ειναι καθολου παραξενο που η αξιοπιστια της επισημης ελληνοκυπριακης αριστερας βρισκεται πολυ χαμηλα αναμεσα στους τουρκοκυπριους. Οσο και να επαναλαμβανει την λεξη επαναπροσεγγιση το ΑΚΕΛ, με πραξεις σαν αυτες την εχει καταντησει προπαγανδιστικο συνθημα για εσωτερικη καταναλωση των οπαδων του, πολλοι απο τους οποιους εχουν ειλικρινα δημοκρατικα ακομα και διεθνιστικα αισθηματα απεναντι στους τουρκοκυπριους.

ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΜΕ «ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΠΡΟΣΩΠΟ»

Οι σωβινιστριες που οργανωσαν την εκδηλωση και το κρατος που την στηριξε προσπαθησαν να εκμεταλευτουν τα ανθρωπινα αισθηματα των προσφυγων και των συγγενων αυτων που σκοτωθηκαν ή αγνοουνται απο το ' 74. Οι ραδιοφωνικες εκπομπες μερες πριν την εκδηλωη και η καλυψη της ιδιας της εκδηλωσης ειχαν μια εντονη συναισθηματικη φορτιση που σιγουρα συγκινησε αρκετες γυναικες που στον πολεμο του 74 εχασαν οτι ειχαν κανει με μοχθους και κοπους ή αγαπημενα τους προσωπα. Τα αισθηματα αυτου του κοσμου ειναι πολυ κατανοητα.

Αυτο ομως δεν ειναι σημαινει οτι η μονη διεξοδος ειναι να γινει σωβινιστης, να στρεψει το μισος του μονο προς την τουρκικη και τουρκοκυπριακη πλευρα. Ο τουρκικος στρατος, η τουρκικη και τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη εχουν μονο τη μιση ευθυνη για τα κακα και τις συμφορες που εχουν χτυπησει τους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους απλους ανθρωπους. Την αλλη μιση την εχει η δικη «μας» πλευρα, η δικη «μας» αρχουσα ταξη που για δεκαετιες πριν το ' 74 καταπιεζε τους τουρκοκυπριους και τους αντιμετωπιζε σαν πολιτες τριτης και τεταρτης κατηγοριας. Αυτη που το 63 - 64 το ' 67 δημιουργησε εκατονταδες νεκρους, αγνοουμενους και προσφυγες που ηταν στη συντριπτικη τους πλειοψηφια τουρκοκυπριοι.

Καμια ελληνοκυπρια εργαζομενη δεν μπορει να θυμαται και να συγκινειται μονο απο τους ελληνοκυπριους χαμενους και να τα ξεχνα αυτα. Να ξεχνα οτι οσο φταιει η αλλη πλευρα στο κυπριακο φταιει και η δικη μας.

Οι ελληνοκυπριες εργαζομενες δεν εχουν κανενα λογο να κρυβουν αυτη τη πραγματικοτητα και να υποστηριζουν την δικη μας πλευρα, την δικη «μας» αρχουσα ταξη. Αντιθετα εναντια σε αυτη ειναι που πρεπει να στρεψουμε την αγανακτηση και την οργη μας. Γυρο απο το προεδρικο και την ΟΕΒ, ειναι που πρεπει να κανουμε αλυσιδες ολοι, γυναικες και αντρες, εκει που βρισκονται οι δικοι «μας» υπευθυνοι για τους πολεμους και τις συμφορες στη Κυπρο.

Αγγελικη Μιχαηλ

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΩΝ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΣΤΙΣ 3 ΑΠΡΙΛΗ η «Επιτροπη για την Υπερασπιση των Τουρκοκυπριων» του Νοτου διοργανωσε ανοικτη συζητηση στη Λεμεσο με θεμα, «η επαναπροσεγγιση και οι Τουρκοκυπριοι που ζουν αναμεσα μας». Στην εκδηλωση - στην οποια συμμετειχαν πολλοι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι αντισωβινιστες - μιλησαν ο Σαλιχ Ασκερογλου εκ μερους των Τ/κ, ο Σταυρος Παυλου και η Κορινα Δημητριου. Συντονιστης της συζητησης ηταν ο βουλευτης του ΑΚΕΛ, Κικης Καζαμιας.

Μιλωντας εκ μερους της Επιτροπης - στην οποια μετεχει και η Εργατικη Δημοκρατια - η Κορινα Δημητριου τονισε:

«Η συμβιωση των δυο κοινοτητων μετα απο τοσες δεκαετιες αιματοκυλισματος και το ξεπερασμα του μισους και της καχυποψιας δεν λυνεται ουτε με φορμουλες λυσης, ουτε με δυο υπογραφες».

«Η τακτικη του να καταδικαζει η μια πλευρα τον σωβινισμο της αλλης δεν μπορει να καθοριστει σαν αντισωβινιστικος αγωνας. Δεν προσφερει τιποτε στην απαμβλυνση του προβληματος, αλλα προσθετει σ' αυτο, αφου ενισχυει το κλιμα της αντιπαραθεσης και την καχυποψια της μιας κοινοτητας εναντια στην αλλη».

Η ειλικρινης επαναπροσεγγιση περνα μεσα απο τον συνεπη αγωνα των αντισωβινιστων της καθε πλευρας εναντια στους δικους τους εθνικιστες. Οι διακηρυξεις απο μονες τους δεν ειναι καθολου αρκετες. Η ειλικρινια των επαναπροσεγγιστων δοκιμαζεται στην πραξη.

Ειναι, λοιπον, περα για περα υποκριτικο να προβαλλεται σημερα η επαναπροσεγγιση σαν η «επισημη κυβερνητικη πολιτικη», οταν οι Τ/κ που ζουν αναμεσα μας διωκονται απο την αστυνομια και σπρωχνονται στην μιζερια και την εξαθλιωση.

Ο Σαλιχ Ασκερογλου στην ομιλια του εδωσε μια σαφη εικονα της καταστασης των Τ/κ που ζουν στην επικρατεια του «επαναπροσεγγιστη» Βασιλειου:

«Οι Τ/κ που ζουμε στο Νοτο αντιμετωπιζουμε σοβαρα πολιτικα, οικονομικα και πολιτιστικα προβληματα.»

«Η αστυνομια μας παρακολουθει πανω σε 24ωρη βαση - στα σπιτια μας, στις δουλιες μας (αν εχουμε), παντου. Οι Ε/κ σωβινιστες μας κατηγορουν για κατασκοπια. Προσπαθεια αυτων και της αστυνομιας ειναι να μας εμποδισουν να συναλλασσομαστε με τους Ε/κ συμπολιτες μας».

«Να σας δωσω ενα μικρο παραδειγμα: Τελευταια μετακομισα απο τη Λεμεσο στην Παφο οπου επιτελους βρηκα δουλεια σαν εργατης στις οικοδομες. Με το που βρεθηκα στην Παφο, μια-δυο μερες αργοτερα, πισω μου ακολουθησε και η αστυνομια. Σημερα οι συναδελφοι μου με βλεπουν με καχυποψια. Οταν βλεπουν την αστυνομια σκεφτονται οτι αυτος πρεπει να ειναι ενα υποπτο και επικιδυνο ατομο.»

Αξιζει εδω να σημειωσουμε οτι οι 9 καταγγελιες που εγιναν περσυ στην εισαγγελια απο Τ/κ για παρενοχλησεις απο την αστυνομια παραμενουν αναπαντητες.

«Οι περισσοτεροι Τ/κ - συνεχισε ο Σαλιχ - ζουμε στο ' γκετο' του Αγιου Αντωνη στη Λεμεσο. Ζουμε σε σπιτια-ερειπια που σε κανενα ανθρωπο δεν αξιζει να ζει μεσα. Χωρις φως, χωρις ηλεκτρισμο. Το γεγονος οτι για μας δεν βρισκονται ευκολα δουλειες, τα προβληματα της ανεργιας, και το κυνηγι της αστυνομιας μας σπρωχνουν στο ' γκετο' ... Ειμαστε οι μαυροι της Κυπρου.»

«Τα προβληματα οχι μονο δεν λυνονται αλλα εντεινονται οταν απευθυνθουμε στις κρατικες υπηρεσιες. Πριν μας εξυπηρετησουν απαιτουν να παρουμε γραπτη αδεια απο την αστυνομια. Δεν εχουμε δικαιωμα στην ιση μεταχειριση».

Καταληγοντας ο Σαλιχ ειπε:

«Απευθυνω εκκληση σε ολους τους Ε/κ αντισωβινιστες να μας βοηθησουν. Θελω να υπογραμμισω οτι αυτοι που νομιζουν οτι η Επιτροπη δινει επιχειρηματα στον Ντενκτας κατα την ταπεινη μου γνωμη ειναι λανθασμενοι. Αντιθετα η Επιτροπη με τη δουλεια της στελνει ενα δυνατο μηνυμα αλληλεγγυης και δινει κουραγιο στους Τ/κ αντισωβινιστες να συνεχισουν κι' αυτοι τον δικο τους αγωνα στην αλλη πλευρα. Με το να κουκκουλωνουμε τα πραγματα δεν προχωρουμε πουθενα».

Σε μια περιοδο οπου ο Ε/κ σωβινισμος βρισκεται σε ανοδο η «Επιτροπη Υπερασπισης των Τουρκοκυπριων» πρεπει να εντεινει τη δραση της και να αναλαμβει τα αυξημενα καθηκοντα της. Κοντρα σ' αυτους που θελουν μια «επαναπροσεγγιση» που να εξυπηρετει τις μανουβρες της Ε/κ διπλωματιας, να κανουμε την επαναπροσεγγηση ενα πραγματικο αντισωβινιστικο κινημα.

Α. Καρας

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

ΑΓΩΝΑΣ ΤΑΞΙΚΟΣ ΟΧΙ ΕΘΝΙΚΟΣ

συνεχεια απο σελ. 1

Για να μπορεσουν να τα περασουν ολα αυτα στους εργαζομενους δυναμωνουν κυνικα τον εθνικισμο. Κοντα στα γνωστα επιχειρηματα για την «οικονομια του τοπου» (δηλαδη τα κερδη των κεφαλαιοκρατων) βγαινουν σε πρωτη γραμμη τα επιχειρηματα για την «εθνικη επιβιωση» και τους «εθνικους κινδυνους».

Η τελευταια περιοδος κυριαρχειται απο σωβινιστικες κινητοποιησεις. Τις εθνικιστικες φωτιες των γυναικων, ακολουθησαν οι υστερικες εθνοσωτηριες κραυγες του Αρχιεπισκοπου στο συλλαλητηριο για την Μακεδονια, ενω οι πορειες και τα «ξενυχτια» στην γραμμη αντιπαραταξης των διαφορων εθνικιστικων σωματειων εχουν γινει καθημερινο φαινομενο.

Δεν ειναι καθολου συμπτωση το οτι ολα αυτα εγιναν σε μια περιοδο που οι εργατικες κινητοποιησεις χαρακτηριστηκαν «πρωτοφανεις» απο εντυπα οπως ο «Φιλελευθερος». Ο εθνικισμος χρησιμοποιηθηκε για να αποπροσανατολισει την εργατικη ταξη, για να στρεψει αλλου την αγανακτηση της εναντια στην λιτοτητα που προσπαθει να της επιβαλλει η αρχουσα ταξη. Ειναι το ιδιο σεναριο που παιζεται στην Ελλαδα απο την κυβερνηση Μητσοτακη με συμπρωταγωνιστες την αντιπολιτευση, που δημιουργουν «εθνικο ζητημα» για το ποιος εχει το μονοπωλιο του ονοματος Μακεδονια.

Ειναι ενα σεναριο που αν για την ωρα εδω αδειαζει την τσεπη των εργαζομενων, η επομενη σκηνη μπορει να ειναι η ανοδος του ρατσισμου και του φασισμου οπως βλεπουμε στην Ευρωπη. Και το φιναλε μπορει να ειναι εξισου εφιαλτικο με αυτο που διαδραματιζεται στην πρωην Γιουγκοσλαβια.

Αυτα δεν ειναι διεθνιστικη αριστερη κινδυνολογια. Τα σημαδια τους τα βλεπουμε, εκτος απο τις σωβινιστικες κινητοποιησεις, σε γεγονοτα οπως τις διαδηλωσεις για αποφυλακιση του Σαμψων, τις υστερικες αντιδρασεις για την ιδρυση της επιτροπης υπερασπισης των

Καμμια χαρη στον τουρκοφαγο Σαμψων. Ειναι ταυτισμενος οχι μονο με το πραξικοπημα, αλλα ειναι και συμβολο της καταπιεσης των τουρκοκυπριων. Η αποφυλακιση του θα δυναμωσει τον σωβινισμο, και θα ειναι χτυπημα εναντιον της επαναπροσεγγισης.

Το να επικαλλουνται "ανθρωπιστικους λογους" για αυτον που δεν σεβαστηκε κανενα δικαιωμα ουτε των ελληνοκυπριων το ' 74 ουτε των τουρκοκυπριων τα προηγουμενα χρονια ειναι προκληση. Για να βγει αυτος απο την φυλακη για "ανθρωπιστικους λογους" θα πρεπει πρωτα να αδειασουν οι φυλακες απο ολους τους υπολοιπους φυλακισμενους.

δικαιωματων των τουρκοκυπριων που ζουν στον νοτο, μεχρι τις φασιστικες απαιτησεις να φιμωθουν ολες οι φωνες που δεν συμφωνουν με τον κυριαρχο εθνικισμο, οπως αυτες που εκφραστηκαν εναντια στην εκπομπη «Χωρις Πλαισια».

Τους μονους που οφελει ο εθνικισμος ειναι τους κεφαλαιοκρατες. Οι εργατες δεν εχουν να κερδισουν τιποτα απο αυτον.

Παρολα αυτα, η αριστερα, το ΑΚΕΛ , παιζει ακριβως το ιδιο παιχνιδι με τους υπολοιπους. Οταν οι Ακακιωτες συγκρουονταν με την αστυνομια για να προστατευσουν την υγεια και την ζωη τους απο τα

δηλητηρια των βιομηχανων, ο Κατσουριδης δηλωνε οτι ***«Ειναι τραγικο να φτανουμε σε τετοιο σημειο αντιπαραθεσης μεταξυ μας οταν λιγες εκατονταδες μετρα πιο κατω παραμονευει ο κατακτητης ετοιμος να εκμεταλλευτει τα παντα.»***.

Αυτο δεν ηταν μια παραφωνια του Κατσουριδη. Ειναι η επισημη πολιτικη του ΑΚΕΛ, οπως εκφραστηκε σε ανακοινωση της Ολομελειας της Κεντρικης Επιτροπης στις αρχες του Μαρτη. «*Σ' αυτη την κρισιμη φαση στην οποια βρισκεται το εθνικο μας θεμα*» εγραφε η ανακοινωση, «*ειναι αναγκαια οσο ποτε αλλοτε η υπαρξη ενος ισχυρου εσωτερικου μετωπου. ... Η ακαιρη προεδρολογια, η δημαγωγια, ο λαϊκισμος και η μικροπολιτικη εκμεταλλευση αιτηματων ομαδων του λαου... δεν βοηθουν ουτε την ενοτητα ουτε τη ψυχραιμη και αποτελεσματικη αντιμετωπιση της καταστασης. ... ειναι δυνατον να διασφαλιστουν τοσο τα λαϊκα συμφεροντα οσο και η ευρωστια της οικονομιας μας, που αποτελουν ζωτικη προυποθεση για την επιτυχη διεξαγωγη του αγωνα μας.*»

Αυτα σε μια εποχη που οι εργοδοτες δεν τριζουν απλα τα δοντια, αλλα δαγκωνουν. Μπαινει ο ΦΠΑ, ετοιμαζονται αυξησεις στα καυσιμα, στο ρευμα, στο ΡΙΚ.

Οσον αφορα την «ακαιρη προεδρολογια», η εργατικη ταξη δεν πρεπει με κανενα τροπο για χαρη μιας «ηπιας προεκλογικης περιοδου», και για να «μην υπαρξει πολωση», να δεχτει να θυσιασει οτιδηποτε. Αντιθετα αν μπορει να εκμεταλλευτει τις δυσκολιες των αστων στην προεκλογικη περιοδο σε οποιοδηποτε βαθμο για να κερδισει κατι, δεν εχει κανενα απολυτως λογο να μην το κανει. Πρεπει να το κανει.

Ο αγωνας της εργατικης ταξης δεν εχει τιποτα το κοινο με την προσπαθεια των ελληνοκυπριων αστων να πετυχουν μια λυση του Κυπριακου συμφωνη με τα συμφεροντα τους. Ειναι αγωνας οχι εθνικος αλλα ταξικος. Ειναι αγωνας οχι μαζι με τα αφεντικα, αλλα εναντια στα αφεντικα και τα σχεδια τους.

Ο εθνικισμος στηριζει την λιτοτητα. Η παλη εναντια στην λιτοτητα, εναντια στην προσπαθεια των αφεντικων να χτυπησουν το βιωτικο μας επιπεδο, και εναντια στον σωβινισμο ειναι σημερα ακομα πιο δεμενες μεταξυ τους. Για καθε αριστερο αγωνιστη εργατη οι απαντησεις για το ποια αιτηματα διεκδικουμε και πως, πρεπει να συνοδευονται με τις απαντησεις γιατι δεν πρεπει να παμε στα σωβινιστικα συλλαλητηρια, γιατι πρεπει να αντισταθουμε στην «εκτακτη εισφορα» για τις πολεμικες δαπανες. Τετοιες απαντησεις η επισημη αριστερα σημερα εχει γινει τελειως ανικανη να δωσει. Αυτο το βαρος πεφτει πια ολο στους ωμους της επαναστατικης αριστερας.

Η «Κρατικη μας Υποσταση»

τα απλυτα στην φόρα

Σε αρθρο του για την προσφατη συζητηση στην τηλεοραση μεταξυ Χριστοφια και Κληριδη ο Κατσαμπας εβγαλε κυνικα στην φορα την υποκρισια της ελληνοκυπριακης πολιτικης. Σχολιαζοντας στον Φιλελευθερο της 8 Μαρτη την αντιθεση του Χριστοφια στην «πανεθνικη διασκεψη» επειδη αυτη «θα επληττε την κρατικη μας υποσταση», εγραψε:

«μοιαζουμε μ' εκεινο που διϋλιζει τον κωνωπα και καταπινει την καμηλο. Η Εθνικη μας Φρουρα ειναι επανδρωμενη με αξιωματικους απο την Ελλαδα και δεν υποσκαπτεται η κρατικη μας οντοτητα. Σε καθε επισημη επισκεψη του Προεδρου του Κυπριακου Κρατους ανακρουεται ο εθνικος υμνος της Ελλαδας και δεν υποσκαπτεται η κρατικη μας υποσταση. Μολις τελευταια τολμουμε να υψωσουμε και καποια κυπριακη σημαια και δεν υποσκαφθηκε ως τωρα η κρατικη μας υποσταση.»

Στην πραγματικοτητα οποιος πειθεται απο την ελληνικη και ελληνοκυπριακη προπαγανδα για την περιφημη «κρατικη μας υποσταση», για το οτι η Κυπριακη Δημοκρατια ειναι το «μονο νομιμο κρατος στην Κυπρο» σε αντιθεση με το «ψευδοκρατος» στο Βορρα, καταπινει οχι απλα «καμηλο» αλλα ελεφαντες.

Η Τουρκικη Δημοκρατια της Βορειας Κυπρου ειναι βεβαια ενα κρατος δημιουργημενο απο μια βαρβαρη εισβολη. Η τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη εξαρταται απο την Τουρκια και τους τουρκους στρατοκρατες. Η εκφραση «δικαιωμα στην αυτοδιαθεση», οταν βγαινει απο τα χειλη των τουρκοκυπριων αστων και των προστατων τους, των τουρκων αστων, που καταπιεζουν τα εκατομυρια των Κουρδων της Τουρκιας, ακουγεται σαν κακογουστο αστειο.

Ομως ουτε η Κυπριακη Δημοκρατια και η ελληνοκυπριακη και ελληνικη αρχουσα ταξη δεν πανε πισω σε αυτα. Στα λιγα που παραδεχθηκε ο Κατσαμπας για την υποκρισια της «κρατικης υποστασης», μπορει κανεις να προσθεσει πολλα άλλα. Μερικα μονο απο αυτα ειναι: Η παραβιαση των ιδιων των Συμφωνιων με τις οποιες δημιουργηθηκε η Κυπριακη Δημοκρατια απο την ελληνοκυπριακη πολιτικη ηγεσια αναμεσα στο ' 62 και 63, οταν εμποδισε την δημιουργια τουρκοκυπριακων Δημων. Η προσπαθεια του Μακαριου το ' 63 να επιβαλλει βιαια τα περιφημα «13 σημεια» που αναιρουσαν ολα τα δικαιωματα που οι συμφωνιες εδιναν στους τουρκοκυπριους. Το σχεδιο Ακριτας, και το στριμωγμα των τουρκοκυπριων στους θυλακες απο την εθνοφρουρα και την ελληνικη μεραρχια που βρισκονταν στην Κυπρο απο το 1964 ως το 1968.

Σημερα, συμφωνα με την επισημη ελληνοκυπριακη προπαγανδα, οι τουρκοκυπριοι ειναι ισοτιμοι πολιτες της («μονης νομιμης» κλπ) Κυπριακης Δημοκρατιας. Ομως παρολη την οικονομικη κριση στον βορρα, στην νοτια Κυπρο ζουν ελαχιστοι τουρκοκυπριοι, και αυτοι θελουν να φυγουν εξαιτιας των διακρισεων εναντιον τους.

Οι φωνες λοιπον της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης εναντια στο δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τουρκοκυπριων, ειναι εξισου αισχρες οπως αυτες της τουρκοκυπριακης αρχουσας ταξης που υποστηριζει το δικαιωμα αυτοδιαθεσης τους.

«Το Κυπριακο δεν ειναι ελλαδοτουρκικη διαφορα», επιμενει η ε/κ πολιτικη ηγεσια. «Ειναι διαφορα μεταξυ Κυπρου και Τουρκιας». Για να μπορουν να χρησιμοποιουν αυτο το επιχειρημα θελουν να «διαφυλαξουν την κρατικη υποσταση». Και ομως, το Κυπριακο ειναι και ελλαδοτουρκικη διαφορα. Ειναι μερος ενος βρωμικου αρπαχτικου καβγα αναμεσα σε δυο «μεσαιες» ιμπεριαλιστικες αρχουσες ταξεις, την ελληνικη και τουρκικη, και τους εδω συμμαχους τους, τους ελληνοκυπριους και τουρκοκυπριους αστους.

Καθε αριστερος εργαζομενος πρεπει να ειναι αντιθετος με την «πανεθνικη». Οχι ομως επειδη «στελνει λαθος μυνηματα και επιχειρηματα στους ξενους» οπως ειπε ο Χριστοφιας. Τα «μυνηματα» που στελνει ειναι ολοσωστα. Ο λογος που πρεπει να πολεμησουμε την «πανεθνικη διασκεψη» ειναι επειδη **ενισχυει τον σωβινισμο**. Η «πανεθνικη» κανει σε ακομα μεγαλυτερο βαθμο αυτο που κανει ετσι και αλλοιως και το «Εθνικο Συμβουλιο». Και τα δυο ενισχυουν την αντιδραστικη ιδεα της «εθνικης ενοτητας». Οτι δηλαδη «ολο μαζι το ελληνικο εθνος», αφεντικα και εργατες, θα αποφασισουν «κοινη σταση» απεναντι στον «εχθρο», τους τουρκους, αφεντικα και εργατες. Η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη αντιθετα χρειαζεται το δυναμωμα της ιδεας οτι εκεινοι με τους οποιους εχουμε κοινα συμφεροντα ειναι οι τουρκοι και τουρκοκυπριοι εργατες, ενω οι «δικοι μας» εκμεταλλευτες ειναι οι χειροτεροι μας εχθροι.

Αγγελος Νικολαου

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ ΤΗΣ «ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ» ΞΑΝΑΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ ΤΑ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥΣ

Αφου αιματοκυλισαν το Ιρακ, και επεβλεψαν τις σφαγες Κουρδων, Σιϊτων και Παλαιστινιων στην Μ. Ανατολη, οι ιμπεριαλιστες των ΗΠΑ και της Αγγλιας ετοιμαζονται τωρα να αποδειξουν την δυναμη τους, πανω στην Λιβυη αυτη την φορα, με την καλυψη του ΟΗΕ παλι.

Ειναι το ακρον αωτον της αναιδειας οι αρχιτρομοκρατες να χρησιμοποιουν δηθεν τον πολεμο εναντια στην τρομοκρατια για να δικαιολογησουν την επιδρομη που ετοιμαζουν, και τις οικονομικες κυρωσεις εναντιον της Λιβυης. Την στιγμη μαλιστα που οργιαζει η μαζικη τρομοκρατια του συμμαχου τους Σαμιρ εναντιον των Παλαιστινιων, και του συμμαχου τους Ντεμιρελ εναντιον των Κουρδων,

Τετοιες ωρες δεν πρεπει να ξεχναμε τα λογια του προεδρου μας, του Βασιλειου στην Ν. Υορκη: «ειμασταν» ειπε οι «πρωτοι» υποστηρικτες της «Νεας Ταξης» του «μιστερ Μπους». Αυτη την στιγμη ο «μιστερ» θελει να βομβαρδισει την Λιβυη για να μην χανει την φορμα της η «υπερδυναμη». Αυτη την στιγμη, οι αγγλικες Βασεις ειναι εδω, ετοιμες ακομα μια φορα να χρησιμοποιηθουν εναντιον των λαων της γυρω περιοχης. Και ομως, επειδη ειναι «η τελευταια ευκαιρεια να λυσουμε το Κυπριακο», επειδη οι ΗΠΑ μπορει να διαδραματισουν «καθοριστικο ρολο» σε αυτα, επειδη τελευταια μας εγλειψε ο Αγγλος υπουργος Εξωτερικων Χερντ, επειδη η «μεγαλη ελπιδα μας» το Συμβουλιο Ασφαλειας του ΟΗΕ, καλυπτει ξανα τους δολοφονους, πρεπει ολα να τα δωσουμε για αυτη την «ευκαιρεια». Αυτα λενε ολοι, και δυστυχως μαζι τους και η αριστερα κανει την παπια για τις Βασεις.

Να μην μεινουμε απλοι θεατες στα ιμπεριαλιστικα επιδρομικα σχεδια. Καθε αριστερος πρεπει να αντιδρασει. Οχι και αλλες «διευκολυνσεις» στους δολοφονους. Να κλεισουν οι Βασεις.

ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

ΝΑ ΚΤΥΠΗΘΕΙ ΤΟ ΤΕΡΑΣ ΣΤΗΝ ΓΕΝΝΑ ΤΟΥ

Ο οργανωμενος ρατσισμος στην Ευρωπη αποκτα ολοενα και πιο επικινδυνες διαστασεις. Καθως οι φασιστες βλεπουν τα εκλογικα τους ποσοστα ν' ανεβαινουν επιχειρουν να διευρυνουν και να κλιμακωσουν παραπερα το φυλετικο μισος σε βαρος των μεταναστων. Οι επιθεσεις εναντια σε μαυρους, αραβες και ασιατες στις φτωχογειτονιες του Παρισιου, του Λονδινου και του Βερολινου εχουν γινει καθημερινο φαινομενο.

«ΑΣΗΜΑΝΤΗ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ»

Στη Γερμανια το ναζιστικο Γερμανικο Λαϊκο Κομμα (DVP), με συνθημα του «η Γερμανια για τους Γερμανους», διπλασιασε τα εκλογικα του ποσοστα απο 3% σε 6%. Τον περασμενο Οκτωβρη οι ρατσιστες γιορτασαν την επετειο της ενοποιησης - την προσχωρηση της Αν. Γερμανιας στον «παραδεισο της ελευθερης αγορας» - με 80 εμπρηστικες επιθεσεις σε ξενωνες μεταναστων σε δυτικη και ανατολικη Γερμανια.

Στο ανατολικο Λονδινο, οπου κυρια δρουν και οργανωνονται οι φασιστες του Βρετανικου Εθνικου Κομματος, η εγκληματικοτητα εχει διπλασιαστει. Στις 9 του Απριλη το ΒΕΚ κατεβαινει στις εκλογες με δικους του υποψηφιους ενω οι επιδρομες των φασιστων - που τις ονομαζουν «κυνηγι των Πακι» (δηλ. των Πακιστανων) - εντεινονται.

Τα συννεφα του φασισμου ομως αρχισαν να μαζευονται και στις σκανδιναβικες χωρες. Στη χωρα-προτυπο του Χριστοφια, στη Σουηδια, φασιστες πυροβολισαν 8 μεταναστες σκοτωνοντας δυο απ αυτους ενω στη Δανια τον περασμενο Μαρτη ειχαμε την πρωτη πολιτικη δολοφονια απο το 1945 - Φασιστες ανατιναξαν τα γραφεια της αδελφης οργανωσης Internationale Socialister σκοτωνοντας τον συντροφο Χενρικ Κριστενσεν. Οι οργανωση IS πρωτοστατει στο αντιρατσιστικο κινημα της Δανιας (δες σχετικο αρθρο στην ιδια σελ.).

Τελικα, στις Δημοτικες εκλογες που εγιναν τον περασμενο μηνα στη Γαλλια ο Λεπεν - ο σημερινος φυρερ των φασιστικων οργανωσεων στην Ευρωπη - ειδε τα ποσοστα του Εθνικου Μετωπου (ΕΜ) να ανεβαινουν απο το 10% στο 14%. Σε πολεις οπως τη Νικαια, τη Ντρε και τη Μασσαλια η εκλογικη του δυναμη εφτασε το 25-30%. Ο Λεπεν χαρακτηριζει το χιτλερικο ολοκαυτωμα σαν «μια ασημαντη λεπτομερεια της ιστοριας».

ΛΕΠΕΝ

Η αναβιωση του φασισμου δεν μπορει να εξηγηθει ανεξαρτητα απο τη σημερινη οικονομικη και κοινωνικη κριση.

Στη Γαλλια το Σοσιαλιστικο Κομμα, που κυβερνα τη χωρα εδω και 11 χρονια, αναψε με την πολιτικη του το πρασινο φως στον Λεπεν.

Ο «σοσιαλιστης» Μιτεραν εδωσε στους καπιταλιστες φορολογικες απαλλαγες και το δικαιωμα ν απολυουν οπως και οποτε θελουν. Για τους εργαζομενους αυτο σημαινε φτωχεια και μιζερια. Στη διαρκεια της θητειας του η ανεργια διπλασιαστικε απο 1,5 εκατομ. στα 3 εκατομμυρια ενω το 1/3 του πληθυσμου βρισκεται σημερα σε χειροτερη μοιρα απ'οτι το 1981, οταν πρωτοεκλεγηκε ο Μιτεραν υποσχομενος μια καλυτερη ζωη.

Ο Λεπεν προσπαθει να στρεψει την αγανακτηση εναντια στους μεταναστες, εκμεταλλευομενος την απογοητευση με τους σοσιαλιστες, την ανεργια και γενικοτερα την οικονομικη κριση. Σκορπιζει ψευτικες υποσχεσεις με σκοπο να δωσει βρωμικες κι απανθρωπες λυσεις στα προβληματα του συστηματος.

Οπου το συστημα δεν λειτουργει καλα ο φασισμος βρισκει ενα εξιλαστηριο θυμα, τη μια τους μεταναστες, την αλλη τους Εβραιους, την αλλη τους Τσιγγανους.

Ο φασισμος ομως δεν ειναι μονο ρατσισμος. Ο Λεπεν χρησιμοποιει τον ρατσισμο για να διευρυνει τη βαση του και να διασπασει τους εργατες σαν μερος ενος μεγαλυτερου στοχου. Στοχος του ειναι να καταργησει καθε δημοκρατικο δικαιωμα και καθε ανεξαρτητη οργανωση της εργατικης ταξης.

Ο Λεπεν και οι ομοιοι του στην Ευρωπη ισχυριζονται οτι ειναι υπερασπιστες των «μικρων και ταπεινων». Αυτο που στην πραγματικοτητα επιδιωκουν ειναι να κτισουν ενα μαζικο κινημα κερδιζοντας την υποστηριξη κυρια των μικροαστων και των ανεργων που η οικονομικη κριση εχει ριξει στην απογνωση - με την υποστηριξη δηλαδη αυτων που δεν εχουν τη συλλογικη οργανωση των εργατων για να αντισταθουν στις επιθεσεις του κρατους και των εργοδοτων.

Το βαθεμα της οικονομικης κρισης μπορει εξελικτικα να οδηγησει και το μεγαλο κεφαλαιο στο να εγαταλειψει τον κοινοβουλευτισμο και τις διαπραγματευσεις με τα συνδικατα και να στηριξει τους φασιστες και τις «δραστικες λυσεις» τους.

ΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΣΥΜΜΑΧΙΕΣ;

Το Σοσιαλιστικο Κομμα Γαλλιας ομως οχι μονο δεν προβαλε καμια ουσιαστικη αντισταση στην ανοδο του Λεπεν αλλα εκανε σοβαρες παραχωρησεις στην πολιτικη του.

Η πρωην σοσιαλιστρια πρωθυπουργος Κρεσον, μιλα για απελαση μεταναστων με «ειδικα ναυλωμενες πτησεις». Το Κομμουνιστικο Κομμα Γαλλιας απο την αλλη σε παμφλετα που κυκλοφορησε προσφατα για το ζητημα των μεταναστων, παρατηρει: «Εμεις λεμε οτι η μεταναστευση εχει γινει σημερα ενα πραγματικο προβλημα». Σ' αυτα ο Λεπεν μπορει ν' απαντα κοροϊδευτικα: «Ο κοσμος παντα προτιμουσε το πρωτοτυπο απο το αντιγραφο».

Το Σοσιαλιστικο Κομμα και οι κομμουνιστες αντι να επιδιωξουν την ανοικτη και φυσικη αντιπαραθεση με τους φασιστες, στρεφουν την προσοχη τους σε εκλογικες συμμαχιες, υποστηριζοντας τους υποψηφιους των δεξιων κομματων UDF και RPR. Η αναξιοπιστια ομως αυτων των δεξιων κομματων φαινεται απο το γεγονος οτι στις τελευταιες εκλογες δεν διστασαν να συνεργαστουν και με τον Λεπεν σε 20 δημους. Οι ρεφορμιστες αφηνουν ετσι τον αντιφασιστικο αγωνα στα χερια αυτων που εχουν κανει τις μεγαλυτερες παραχωρησεις στο ρατσισμο του Λεπεν. Πιο σημαντικα, για χαρι της ενοτητας τους με τη δεξια και τ αφεντικα, οι ιδιοι οι ρεφορμιστες προσπαθουν να ακινητοποιησουν το αντιφασιστικο κινημα.

Η πολιτικη που ακολουθουν σημερα οι ρεφορμιστες στη Γαλλια ειναι ομοια μ εκεινη που επετρεψε στον Χιτλερ ν αρπαξει την εξουσια τη δεκαετια του 1930. Τοτε οι γερμανοι σοσιαλδημοκρατες υποστηριξαν τον δεξιο, συντηρητικο Χιντενμπεργκ εναντια στο Χιτλερ, πραγμα που ειχε αδρανοποιησει το αντιναζιστικο κινημα. Ο Χιντενμπεργκ κερδισε τις εκλογες και στη συνεχεια παρεδωσε την εξουσια στον Χιτλερ.

ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ

Η κατασταση στη Γαλλια σημερα δεν ειναι ακομα τοσο σοβαρη οσο ηταν στη Ιταλια και τη Γερμανια τις δεκαετιες του 1920 και 30.

Οι 100,000 που κινητοποιηθηκαν προσφατα στο Παρισι, στο Μπρεστ, στη Νανση, στη Ντιζον, στη Λυων και σε αλλες μεγαλες πολεις της Γαλλιας αναγκασαν τους φασιστες να πεταξουν την μασκα του κοινοβουλευτικου καθωσπρεπισμου και να δειξουν το πραγματικο τους προσωπο. Το γεγονος οτι τα εκλογικα ποσοστα του Λεπεν δεν εφτασαν το προβλεπομενο 20% ειναι καθαρα αποτελεσμα αυτων των αντιφασιστικων κινητοποιησεων που ξεσπασαν λιγο πριν τις εκλογες. Αυτες οι κινητοποιησεις διχνουν οτι υπαρχει τροπος για ν αναχαιτιστει ο Λεπεν. Πρεπει τωρα - πρωτου ο Λεπεν μετατρεψει την εκλογικη υποστηριξη που εξασφαλιζει σ ενα μαζικο φασιστικο κινημα - να οργανωθει μια πλατια εκστρατεια διαφωτισης που να ξεσκεπαζει τον φασιστικο χαρακτηρα του Εθνικου Μετωπου. Ταυτοχρονα πρεπει οι αντιφασιστικες κινητοποιησεις να γινουν πολυ πιο συχνες και να προχωρησουν απο τις διακηρυξεις και τα συνθηματα στην αμεση συγκρουση με τους φασιστες. Μια κινητοποιηση χιλιων εργατων πισω απο το λαβαρο της συντεχνιας τους εναντια στους μπραβους του Λεπεν ειναι χιλιες φορες πιο ισχυρη απο 100,000 παθητικους ψηφους για τον Λεπεν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Στην Αγγλια το 1977-78 οι κινητοποιησεις της Αντιναζιστικης Ενωσης (Anti Nazi League) εφραξαν τον δρομο στο τοπικο Εθνικο Μετωπο. Το 1977 η εκλογικη δυναμη του αγγλικου Εθνικου Μετωπου εφτανε σ' ορισμενες περιοχες το 22%. Οι μαζικες κινητοποιησεις ομως της ΑΕ αντεστρεψαν τελειως τα πραγματα. Δεν ηταν πια ευκολο για τους φασιστες να οργανωνουν πορειες γιατι ηταν σιγουρο οτι θα αντιμετωπιζονταν απο τους διαδηλωτες της ΑΕ. Ετσι οι φασιστες δεν μπορουσαν πια να στρατολογουν και να διευρυνουν την επιρροη τους. Το 1979 το Εθνικο Μετωπο κατερρευσε. Ενας απο τους αρχηγους του ΕΜ μερικα χρονια αργοτερα ηταν υποχρεωμενος να παραδεκτει: «Μεχρι το 1977 ολα πηγαιναν μια χαρα. Το ΕΜ εμοιαζε να ειναι ακτυπητο. Μετα ηρθε η ΑΕ και ολα πηγαν στραβα».

Το τσακισμα του φασισμου στην Ευρωπη μπορει να εξασφαλιστει μονο μεσα απο την ενιαια μαζικη δραση των αντιναζιστων.

Ο Χιτλερ λιγο πρωτου βρεθει στην εξουσια ειπε: «Μονο ενα πραγμα μπορουσε να ειχε σταματησει το κινημα μας - αν οι αντιπαλοι μας κατανοουσαν το περιεχομενο του και, απο την πρωτη στιγμη, τσακιζαν με εξαιρετικη βαναυσοτητα τον πυρηνα του.»

Αυτη τη συμβουλη το αντιφασιστικο κινημα πρεπει να κανει σημερα πραξη.

Αντωνης Καρας
Δημητρης Κυριακου

Η ΠΡΩΤΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑ ΣΤΗ ΔΑΝΙΑ

Ενας νεαρος Δανος σοσιαλιστης και αντιρατσιστης δολοφονηθηκε απο βομβιστικη επιθεση στην Κοπεγχαγη την Δευτερα 16 Μαρτιου.

Ο Χενρικ Κριστενσεν επεσε θυμα της πρωτης πολιτικης δολοφονιας στην Δανια απο το τελος της ναζιστικης κατοχης το 1945. Μια ισχυρη βομβα σε ταχυδρομικο πακετο τον εκανε κομματια και καταστρεψε τα γραφεια της «Internationale Socialister» (Διεθνης Σοσιαλισμος), της αδελφης οργανωσης στην Δανια της «Εργατικης Δημοκρατιας».

Ο Χενρικ, οργανωτικος υπευθυνος της οργανωσης στην Κοπεγχαγη, δουλευε στα γραφεια της που βρισκονται σε κεντρικη περιοχη της Κοπεγχαγης, οπου ζουν μεγαλος αριθμος μεταναστων και προσφυγων.

Καμμια οργανωση δεν ανελαβε την ευθυνη για την βομβα, αλλα ο τυπος της Δανιας και οι αντιρατσιστες αγωνιστες συμφωνουν οτι ηταν εργο ναζιστων. Η οργανωση Internationale Socialister παιζει πολυ σημαντικο ρολο στο αντιρατσιστικο κινημα, και ειχε συχνα απειλειθει απο τους ναζιστες. Στην Κοπεγχαγη πρωτοστατει στην μαζικη καμπανια «Φοιτητες Εναντια στον Ρατσισμο».

Εκατονταδες αγανακτισμενοι κατοικοι, πολλοι απο την περιοχη οπου βρισκονται τα γραφεια, ξενυχτησαν εξω απο τα γραφεια της οργανωσης την Δευτερα το βραδυ. Μια τοπικη οργανωση ενοικιαστων προσφερε γραφειο και τηλεφωνο για την οργανωση κινητοποιησεων διαμαρτυριας εναντια στον φονο και τους φασιστες.

Η πρωτη πολιτικη δολοφονια μετα απο σχεδον πενηντα χρονια προκαλεσε μεγαλο σιοκ στην Δανια. Ολες οι συνδικαλιστικες οργανωσεις και πολλες πολιτικες οργανωσεις και κομματα, απο φιλελευθερους μεχρι σοσιαλδημοκρατες και αναρχικους, υποστηριξαν την οργανωση και προγραμματισαν μαζικες διαδηλωσεις εναντια στην δολοφονια και τους ρατσιστες. Δεκαπεντε χιλιαδες διαδηλωσαν στην Κοπεγχαγη στις 21 Μαρτη.

Ο ρατσισμος που ηταν αγνωστος παλιοτερα στην Δανια, εχει σηκωσει κεφαλι εξαιτιας της οικονομικης κρισης και της ανεργιας που εχει φτασει το 11%. Οι ρατσιστες και οι φασιστες εχουν ενθαρυνθει απο την ανοδο του ρατσισμου στην Ευρωπη, και απο το οτι η κεντροδεξια Δανεζικη κυβερνηση εχει περασει σειρα νομων που δυσκολευουν την εισοδο και παραμονη φτωχων ξενων στην χωρα. Αυτα τα κανει σε μια προσπαθεια να ευθυγραμμιστει με την πολιτικη της ΕΟΚ, και να στρεψει εναντια στους ξενους εργατες τον θυμο των εργατων για την ανεργια και το παγωμα των μισθων απο το 1987. Ειναι γνωστο ακομα στην Δανια οτι οι ντοπιες φασιστικες ομαδουλες βρισκονται σε επαφη με το αρκετα ισχυροτερο φασιστικο κινημα στην Σουηδια, την χωρα του «θαυματος» του δηθεν «σκανδιναβικου σοσιαλισμου» που εχει και αυτη χτυπηθει απο την κριση του καπιταλισμου.

Ομως δυο Δανοι συντροφοι του Χενρικ που ετυχε να ερθουν στην Κυπρο για διακοπες την μερα της δολοφονιας μας ειπαν οτι οι φασιστες εκαναν πολυ μεγαλο λαθος αυτη την φορα. Αντι να φοβησουν τους αντιρατσιστες, οπως αναμφιβολα ηταν ο σκοπος τους, το αποτελεσμα της δολοφονιας ηταν η οργη πολλων εργαζομενων που καταλαβαν οτι οι φασιστες δεν αστειευονται, και οτι πρεπει να αντιμετωπιστουν δυναμικα για να γυρισουν πισω στις τρυπες τους.

Στην Αθηνα εγινε στις 19 Μαρτη διαδηλωση αλληλεγγυης στην Internationale Socialister που οργανωθηκε με πρωτοβουλια της αδελφης οργανωσης ΟΣΕ και με την συμπαρασταση της ΚΝΕ του ΚΚΕ, του ΣΥΝ, των οικολογων-εναλλακτικων της Κινησης για την υπερασπιση των Κοινωνικων και Πολιτικων Δικαιωματων και της Επιτροπης εναντια στην Κρατικη Καταστολη. Τα συνθηματα της διαδηλωσης στρεφονταν εναντια στους φασιστες αλλα και στην κυβερνηση της Νεας Δημοκρατιας που με την πολιτικη της εναντια στους ξενους εργατες τους δινει τα περιθωρια και στην Ελλαδα να σηκωνουν κεφαλι.

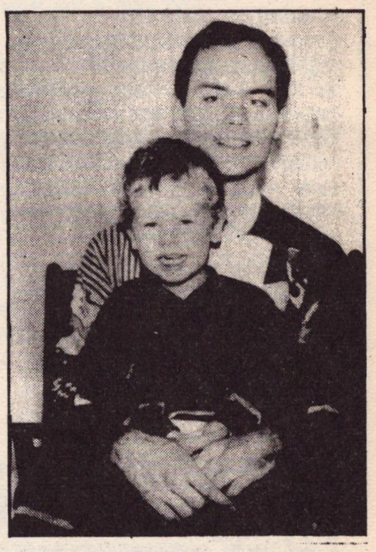

Ο Χεντρικ Κριστενσεν και ο γιος του

Στην νοτια Κυπρο δεν αντιμετωπιζουμε ακομα τον οργανωμενο ρατσισμο με την μορφη που αυτος εμφανιζεται στην Ευρωπη. Ομως απο την μια η πολιτικη και προπαγανδα των συντεχνιων εναντια στους ξενους εργατες, και απο την αλλη η εξαρση του σωβινισμου που ενθαρρυνεται απο την ιδια την κυβερνηση στρωνουν τον δρομο στους φασιστες. Η εμφανιση των γνωστων «αντιομοσπονδιακων» σωβινιστικων ομαδων και η εκστρατεια για αποφυλακιση για «ανθρωπιστικους» λογους του Σαμψων δειχνουν πως το προβλημα δεν βρισκεται πολυ μακρυα μας.

Α. Ν.

Μυνηματα συμπαραστασης ή οικονομικη ενισχυση μπορουν να σταλουν στα γραφεια της εφημεριδας της οργανωσης, «Sosialistisk Arbejderavis», Ryesgarde 8.3. 8000, Arhus C, Denmark

ΝΟΤΙΑ ΑΦΡΙΚΗ

ΕΝΑ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Το δημοψηφισμα που προκυρηξε ο προεδρος Ντε Κλερκ προβληθηκε διεθνως σαν σημαντικος σταθμος της πορειας για εξαληψη του Απαρτχαϊντ και των φυλετικων διακρισεων. Ο ιδιος ο Ντε Κλερκ δηλωσε μετα το «ναι» στην συνεχιση της πορειας των μεταρυθμισεων που ψηφισαν το 68.7% των λευκων οτι «Σημερα κλεισαμε το βιβλιο του Απαρτχαϊντ».

Ομως ο Ντε Κλερκ ειναι γεννημα θρεμα του κυβερνωντος Εθνικου Κομματος (NP), ενος απο τα πιο ακροδεξια κομματα στον κοσμο, που εισηγαγε το Απαρτχαϊντ στην Νοτια Αφρικη πριν 4 δεκαετιες. Το ιδιο το δημοψηφισμα ηταν ρατσιστικο. Μονο οι λευκοι, το 15% του πληθυσμου, ειχαν δικαιωμα να ψηφισουν για να αποφασισουν αν θα δινονταν δικαιωματα στους υπολοιπους, την μεγαλη πλειοψηφια του πληθυσμου!

ΓΚΛΑΣΝΟΣΤ ΚΑΙ ΠΕΡΕΣΤΡΟΙΚΑ ΤΩΝ ΡΑΤΣΙΣΤΩΝ

Το NP και ο Ντε Κλερκ δεν αποφασισαν να μεταρρυθμισουν το συστημα του Απαρτχαϊντ επειδη ξαφνικα εγιναν αντιρατσιστες. Η πορεια προς τις μεταρρυθμισεις τους επιβληθηκε επειδη η κρατικη καταστολη και το απαρτχαϊντ δεν μπορουσε πια να λειτουργησει. Τεραστιο εξωτερικο χρεος, που ειχε φτασει τα 21.2 δισ. δολλαρια, και μεγαλη φυγη των κεφαλαιων στο εξωτερικο σημαδεψαν την μετατροπη της νοτιοαφρικανικης οικονομιας απο δυναμικη σε προβληματικη και στασιμη.

Κυρια ομως αιτια ηταν η μαχητικοτητα και η αντισταση των μαυρων εργατων. Αυτη εκανε ξεκαθαρο στην πλειοψηφια των λευκων κεφαλαιοκρατων οτι αν ηθελαν να διατηρησουν την κυριαρχια και τα προνομια τους και να λυσουν τα προβληματα της οικονομιας, επρεπε να να εφαρμοσουν και αυτοι μια μορφη γκλασνοστ για να εξασφαλισουν την συναινεση ή τουλαχιστον την ανοχη των μαυρων εργατων.

Ετσι το NP απελευθερωσε τους φυλακισμενους για δεκαετιες ηγετες των μαυρων, νομιμοποιησε το Αφρικανικο Εθνικο Κογκρεσο (ANC) και το Κομμουνιστικο Κομμα Ν. Αφρικης, και αρχισε διαπραγματευσεις μαζι τους.

Λευκοι ρατσιστες επιτιθενται ακομα και στους αστυνομικους του Ντε Κλερκ

Ο Ντε Κλερκ δεν υποσχεθηκε ποτε πραγματικες αλλαγες. Ξεκαθαρισε οτι θελει ολη η οικονομικη δυναμη της χωρας να παραμεινει στα ιδια χερια, δηλαδη στο 5% των λευκων που κρατουν στα χερια τους το 88% του εθνικου πλουτου (τα αντιστοιχα ποσοστα ειναι στις ΗΠΑ 44% και στην Γερμανια 34%).

Το νεο συνταγμα θα εγγυαται την «οικονομια της αγορας», δηλαδη την ασυδοσια των καπιταλιστων, και θα δινει περιορισμενες εξουσιες στον μελλοντικο μαυρο προεδρο, με στοχο τον ελεγχο του απο τους λευκους αστους.

Μεγαλες εταιρειες οπως η Αγγλοαμερικανικη GENSOR, γνωστη για την καταπιεση της στα εργατικα συνδικατα των μαυρων, πιστευουν οτι οι λευκοι δεν εχουν να φοβηθουν τιποτα απο ενα μαυρο προεδρο εφ οσον διασφαλιζονται τα συμφεροντα τους και καλεσε του λευκους να ψηφισουν ΝΑΙ. Η Ντενις Μαλαν, προεδρος του εμπορικου επιμελητιριου του Boksburg, μιας πολης γνωστης για τις σκληρες φυλετικες της διακρισεις, καλεσε επισης τους λευκους της πολης να ψηφισουν ΝΑΙ στο δημοφηφισμα και να στηριξουν τον προεδρο Ντε Κλερκ στις μεταρρυθμησεις του.

ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΣΦΑΓΗ

Στην κυβερνηση του Ντε Κλερκ υπαρχουν σημερα οπως και χθες, υπουργοι οπως ο Verwoerd και ο Voroter γνωστοι για την συμπαθεια τους στον ναζισμο, αλλα και ο Δρ. Trevruicht, εμπνευστης του Απαρτχαϊντ.

Μερες πριν το δημοψηφισμα η βια στις πολεις ηταν στο αποκορυφωμα της. Αποτελεσμα αυτης της βιας 250 νεκροι, αναμεσα στους οποιους 2 ηγετικα στελεχη του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσου. Ακροδεξιες οπλισμενες ομαδες που λειτουργουν «παρανομα» αλλα με την ανοχη της αστυνομιας κατεβηκαν πολλες φορες στους δρομους και κτυπησαν λευκους και μαυρους που διαδηλωναν την επιθημια τους να καταργηθει το Απαρτχαϊντ.

Ο μεγαλυτερος κινδυνος για τους μαυρους της Ν. Αφρικης ειναι να σταματησουν τους αγωνες τους για να μη φερουν σε δυσκολη θεση την ρατσιστικη κυβερνηση που υποσχεται μεταρυθμισεις.

Αυτη δυστυχως ειναι σημερα η πολιτικη του Αφρικανικου Εθνικου Κογκρεσου. Μπορει ο Μαντελα να καταγγειλε το δημοψηφισμα σαν ρατσιστικο. Μπορει να απειλησε τους λευκους με γενικες απεργιες αν το αποτελεσμα ηταν ΟΧΙ. Ωστοσο υποστηριξε στην ουσια το δημοψηφισμα καλωντας τους λευκους να ψηφισουν ΝΑΙ και δεν παρελειψε να καθησυχασει τους λευκους αστους λεγοντας τους οτι η Ν. Αφρικη δεν ειναι Ζιμπαπουε και οτι θα διασφαλιστουν οι περιουσιες τους.

Πλατια στρωματα των μαυρων εργατων ειναι αντιθετα στις ψευτομεταρρυθμισεις του Ντε Κλερκ και αντιδρουν εντονα στο ξεπουλημα απο το Αφρικανικο Εθνικο Κογκρεσο.

Οι εμπειριες σ αλλες αφρικανικες χωρες οπως η Ζιμπαπουε, δειχνουν οτι οταν οι μαυροι εργαζομενοι κατεβαινουν μαζικα στους δρομους και οταν απεργουν μπορουν να συντριψουν οποιεσδηποτε κυβερνητικες ή μη δυναμεις που επιθυμουν να κυβερνησουν οπως αυτοι νομιζουν την χωρα.

Χαρακτηριστικη ειναι η παρατηρηση του προεδρου Βασιλειου σε τηλεοπτικο προγραμμα της ΕΤ1. Η «επανασταση απο τα κατω», ειπε, δεν ειναι και τοσο σπουδαιο πραγμα. Αυτος θαυμαζει περισσοτερο απο ολους δυο πολιτικους, τον Ντε Κλερκ και τον Γκορπατσωφ επειδη επιχειρησαν να κανουν το πιο «σημαντικο και δυσκολο» πραγμα, την «επανασταση απο τα πανω».

Δεν ειναι τυχαιες οι κουβεντες αυτου του γνησιου εκπροσωπου της αρχουσας ταξης. Στην πραγματικοτητα η «επανασταση απο πανω» δεν ειναι επανασταση. Οπως στην ΕΣΣΔ, ετσι και στην Ν. Αφρικη βασικος στοχος της «επαναναστασης απο τα πανω» ειναι να εξασφαλισει την συνεχιση της κυριαρχιας της αρχουσας ταξης. Να εξασφαλισει το δικαιωμα στους λιγοστους λευκους να κατεχουν το 88% της ολικης γης και το 88% του πλουτου της χωρας.

Η μονη πραγματικη επανασταση ειναι η επανασταση απο τα κατω, που σαν στοχο της εχει οχι να βοηθησει αλλα να ανατρεψει τους επιδοξους μεταρυθμιστες σαν τον Ντε Κλερκ.

Ε. Χ.

ΓΙΟΥΚΟΣΛΑΒΙΑ: «ΛΙΠΟΤΑΞΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ»

Μητσοτακης και Βασιλειου συχνα επαναλαμβανουν οτι ετσι πως «πηγαινει ο κοσμος σημερα» το Κυπριακο ειναι «μια ανωμαλια απαραδεκτη», και η διχοτομηση «εξω απο το πνευμα της Ευρωπης».

Ομως ο πολεμος στην Γιουγκοσλαβια, στην καρδια της Ευρωπης, δεν λεει να σταματησει. Μετα το δημοψηφισμα της 29 Φλεβαρη στην Βοσνια και Ερζεγοβινη, οπου πανω απο 99% ψηφισαν υπερ της ανεξαρτησιας, απειλει να κλιμακωθει ανεξελεγκτα: Στην Βοσνια βρισκονται συγκεντρωμενα τα τρια τεταρτα της βαριας πολεμικης βιομηχανιας της πρωην Γιουγκοσλαβιας, και σταθμευουν τα καλυτερα σωματα του «Ομοσπονδιακου Στρατου».

Η «λυση» παλι που προωθει η ΕΟΚ καθε αλλο παρα ειρηνη μπορει να φερει. Προσπαθουν να δημιουργησουν τρεις ξεχωριστες περιφερειες απο τα 4.3 εκατομυρια της Βοσνιας που ειναι ενα καλα ανακατεμενο μιγμα απο 44% Μουσουλμανους, 33% Σερβους και 17% Κροατες. Αυτο μονο με ενα πραγματικο μακελειο μπορει να γινει.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Η αιματοχυσια δεν εξηγειται με τις γνωστες θεωριες για την ακαταμαχητη δυναμη του εθνικισμου. Ειναι το αποτελεσμα της πολιτικης του ιμπεριαλισμου, της οικονομικης κρισης αρχικα του «σοσιαλιστικου» καθεστωτος, που δεν ηταν παρα ενας κρατικος καπιταλισμος σαν αυτο της πρωην ΕΣΣΔ, και μετα της «οικονομιας της αγορας» προς την οποια απο χρονια προχωρουσε η Γιουγκοσλαβικη αρχουσα ταξη.

Η δημιουργια της Γιουγκοσλαβιας μετα το τελος του Α' παγκοσμιου πολεμου δεν εγινε συμφωνα με τις επιθυμιες των πληθυσμων που κατοικουσαν εκει, αλλα με τα συμφεροντα των δυτικων ιμπεριαλιστων. Αυτο ηταν συνταγη για την ενταση της εθνικης καχυποψιας.

Ο Τιτο ενωσε τις διαφορες εθνοτητες με το ανταρτικο εναντια στην Γερμανικη κατοχη. Για την επιτυχια ομως της ενοποιησης μετα την απελευθερωση ο Τιτο ειχε συμμαχο τις πανω απο δυο δεκαετιες μεταπολεμικης παγκοσμιας οικονομικης αναπτυξης, που επετρεψαν στην γραφειοκρατια να δωσει ενα σχετικα υποφερτο βιωτικο επιπεδο στην εργατικη ταξη.

Ομως το 1973 περιπου το ενα τεταρτο της γιουγκοσλαβικης εργατικης ταξης δουλευαν μεταναστες στο εξωτερικο. Η πετρελαϊκη κριση εστειλε τους περισσοτερους πισω. Η παγκοσμια οικονομικη υφεση χτυπησε αγρια σχετικα καθυστερημενες οικονομιες σαν της Γιουγκοσλαβιας. Η ανεργια εφτασε το 11% το 1976, ενω το 1988-89 ο πληθωρισμος εφτασε σε ενα σημειο το 2,500 %!

Η αρχουσα ταξη, η κομματικη γραφειοκρατια, προσπαθησε να βαλει την εργατικη ταξη να πληρωσει την κριση. Η εργατικη ταξη αντεδρασε με κλασικες μορφες ταξικης παλης, απεργιες και διαδηλωσεις που στρεφονταν εναντια στο Ομοσπονδιακο Γιουγκοσλαβικο Κοινοβουλιο, και την αρχουσα ταξη.

Η αντιδραση ολης της αρχουσας γραφειοκρατιας, ξεκινωντας απο την Σερβικη, ηταν να αναμοχλευσει τον εθνικισμο περα για περα υποκριτικα. Στοχος τους ηταν να γλυτωσουν απο τον θυμο της εργατικης ταξης, παρουσιαζοντας της σαν φταιχτες τις «αντιπαλες» εθνοτητες. Ολοι σχεδον οι σημερινοι εθνικιστες ηγετες, απο τον Μιλοσεβιτς μεχρι τον Τουτζμαν, προερχονται απο την πρωην κομμουνιστικη ηγεσια της Ομοσπονδιας και λιγα μολις χρονια πριν ηταν ενωμενοι, εναντια στην γιουγκοσλαβικη εργατικη ταξη.

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

Τα πραγματικα συμφεροντα της εργατικης ταξης στην Γιουγκοσλαβια δεν απειλουνται ουτε απο τη διασπαση ουτε απο την ενοτητα του Γιουγκοσλαβικου κρατους, αλλα απο την διασπαση της εργατικης ταξης των διαφορων εθνοτητων. που τους εμποδιζει να στραφουν εναντια στους καταπιεστες τους, την γραφειοκρατια, τους στρατοκρατες και τους διευθυνταδες των εργοστασιων και αλλων χωρων δουλειας.

Η υποστηριξη απο την εργατικη ταξη ολων των δικαιωματων των «αντιπαλων» εθνοτητων, μεχρι και του δικαιωματος αυτοδιαθεσης, ειναι απαραιτητη για να ενωθει η εργατικη ταξη. Οι εργατες στην Σερβια πρεπει να πανε εναντια στον μεγαλοσερβικο εθνικισμο του Μιλοσεβιτς, να ζητησουν να φυγει ο «Ομοσπονδιακος στρατος» απο κει που δεν τον θελουν, να υποστηριξουν το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Κροατων, των Σλοβενων, των μουσουλμανων της Βοσνιας, των Αλβανων. Οι εργατες στην Κροατια και αλλου, πρεπει να αντιδρασουν στις εθνικιστικες επιθεσεις στους Σερβους απο τον Τουτζμαν και τους ομοιους του. Και ολοι μαζι πρεπει να παλεψουν εναντια στις φιλοπολεμες διαθεσεις των αρχουσων ταξεων τους.

Αυτο μπορει να γινει. Στο Βελιγραδι αναμεσα στις 9 και 15 Μαρτη γινονταν διαρκως διαδηλωσεις με κυριο αιτημα το σταματημα του πολεμου και την παραιτηση του Μιλοσεβιτς. Στην Βοσνια μετα το δημοψηφισμα Σερβοι εθνικιστες εστησαν οδοφραγματα τα οποια υποσχονταν να κρατησουν μεχρι να σταματησει η πορεια στην ανεξαρτησια. Ομως την ιδια νυχτα δεκαδες χιλιαδες Σερβοι, Μουσουλμανοι και Κροατες κατεβηκαν στους δρομους διαδηλωνοντας υπερ της ειρηνης.

Τον Ιουλη του '91 ιδρυθηκε στο Βελιγραδι το «Κεντρο Αντιπολεμικης Δρασης» που υποστηριζεται απο διαφορες αντιπολεμικες ομαδες ολης της Γιουγκοσλαβιας. Ενα απο τα συνθηματα του ειναι «Λιποταξια απο τον Πολεμο», προσφερει βοηθεια και πληροφοριες σε οσους θελουν να λιποτακτησουν.

Η πραγματικη ελπιδα να σταματησει η τραγωδια ειναι οι αντιπολεμικες κινητοποιησεις να ενωθουν με την αντιδραση των εργατων στην απελπιστικη φτωχεια στην οποια τους εχει ριξει η γραφειοκρατια για να κανει τους πολεμους της. Οι μεγαλες και μεσαιες δυναμεις που ανακατευονται στο προβλημα, οι αρχουσες ταξεις των ΗΠΑ, των χωρων της ΕΟΚ μαζι και της Ελλαδας, ολοι φοβουνται μεν την ασταθεια που ο πολεμος φερνει, αλλα οι δηθεν ειρηνευτικες προσπαθειες τους ριχνουν συνηθως λαδι στην φωτια. Κανεις απο αυτους δεν θα αφησει να χαθει καποια ευκαιρια ή να κερδισει καποιος ανταγωνιστης του απο τις διαφορες αναπροσαρμογες που γινονται στην περιοχη. Η σταση της Ελλαδας απεναντι στην Δημοκρατια της Μακεδονιας ειναι χαρακτηριστικη.

Για την ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη η Γιουγκοσλαβια ειναι ενα φριχτο παραδειγμα του που οδηγει ο σωβινισμος. Ειναι συγχρονως και μια υποχρεωση απεναντι στους εργατες της Γιουγκοσλαβιας, να αντισταθει στο σωβινισμο που η αρχουσα ταξη στην Ελλαδα και την Ν. Κυπρου εχει εξαπολυσει με ευκαιρια την Γιουγκοσλαβικη τραγωδια, για να μην επιτρεψει στην ελληνικη αρχουσα ταξη να συνεχισει να απειλει οτι θα επεμβει και αυτη.

Αγγελος Νικολαου
Δημητρης Χαραλαμπους

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ Κ

Προσφατα εγινε στη βορεια Κυπρο 24ωρη γενικη απεργια εναντια στην οικονομικη πολιτικη της τουρκοκυπριακης κυβερνησης. Ο ελληνοκυπριακος τυπος και τα μεσα μαζικης ενημερωσης χρησιμοποιησαν και αυτη την ευκαιρια, οπως κανουν παντα οταν αναφερονται στη βορεια Κυπρο και τα προβληματα των τουρκοκυπριων, για να δημιουργησουν την εικονα μιας κοινωνιας που ζει σε αθλιες συνθηκες, μεσα στη φτωχεια και την καταπιεση, και θα ηθελε καποιον απεξω να την «απελευθερωσει».

Η πραγματικοτητα ομως ειναι πολυ διαφορετικη. Η βορεια Κυπρος δεν ειναι κατι το διαφορετικο απο την νοτια Κυπρο. Υπαρχει και εκει μια ταξικη κοινωνια με φτωχους και πλουσιους, με καπιταλιστες και εργατες. Τα προβληματα που αντιμετωπιζουν οι τουρκοκυπριοι εργαζομενοι δεν ειναι και πολυ διαφορετικα απο τα δικα μας. Η οικονομικη κριση δημιουργει παντου παρομοια προβληματα. Ο τουρκοκυπριακος και ο ελληνοκυπριακος καπιταλισμος επιρεαζονται και οι δυο με παρομοιους τροπους: αυξησεις τιμων, και επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης εναντια στο βιωτικο επιπεδο και τους ορους εργασιας των εργατων.

Μπορει οι τουρκοκυπριοι εργαζομενοι να βρισκονται αυτη την στιγμη σε χειροτερη οικονομικη κατασταση απ' οτι οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι. Οι ιδιοι ομως δηλωνουν οτι περνούν καλητερα απο οτι πριν το '74 και δεν θα ηθελαν κανενα ελληνικο ή ελληνοκυπριακο στρατο να τους «απελευθερωσει» απο τον Ντεκτας.

Οι ελληνοκυπριοι εργαζομενοι μπορουν να παραδειγματιστουν απο την αγωνιστικοτητα και την ενοτητα των τουρκοκυπριων εργαζομενων, απο τον τροπο που παλευουν εναντια στις επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης τους.

Σε επισκεψη μας στη βορεια Κυπρο που εγινε στα τελη του Μαρτη ειχαμε την ευκαιρια να δουμε αυτα τα προβληματα του τουρκοκυπριακου εργατικου κινηματος και τον τροπο που τα παλευει. Συζητησαμε με τους ηγετες τριων συνδικατων. Τον Ahmet Uzun, προεδρο της KTAMS (συντεχνια των δημοσιων υπαλληλων), τον Ahmet Derya, γενικο γραμματεα της KTOS (συντεχνια των δασκαλων), και τον Hasan Sariza, προεδρο της ομοσπονδιας DEV-IS που ειναι η δευτερη σε μεγεθος εργατικη ομοσπονδια στο βορρα. Μιλησαμε μαζι τους για τα προβληματα του τουρκοκυπριακου εργατικου κινηματος, για το κυπριακο και την επαναπροσεγγιση.

Στο κειμενο που ακολουθει παραθετουμε μερικες απο τις συζητησεις που ειχαμε στη βορεια Κυπρο.

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΝΤ

ΕΡΓΑΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Στο βορρα ειναι και εκει περιοδος ανανεωσης συλλογικων συμβασεων. Η κυβερνηση και οι εργοδοτες αρνουνται να ικανοποιησουν οποιοδηποτε αιτημα των εργαζομενων. Τουλαχιστον 36 συμβασεις εχουν φτασει σε αδιεξοδο.

Οι συντεχνιες ζητουν αυξησεις απο 50% μεχρι 100% αναλογα με τον κλαδο. Οι εργοδοτες δινουν μονο 23%. Η οικονομικη κριση δεν αφηνει κανενα περιθωριο για υποχωρησεις στους τουρκοκυπριους εργαζομενους. Ο πληθωρισμος για το 1991 ηταν γυρο στο 70%, ενω για τους μηνες Γεναρη - Φεβραφη εφτασε το 25%.

«Συνεχως οι μισθοι ειναι πιο κατω απο τον πληθωρισμο» μας ειπε χαρακτηριστικα ο Ahmet Uzun. «Ο ψηλος πληθωρισμος ειναι αποτελεσμα της σχεσης της οικονομιας με την Τουρκια και της χρησιμοποιησης της τουρκικης λιρας σαν του επισημου νομισματος».

Τα οικονομικα προβληματα (στα οποια βεβαια συμβαλλει οσο μπορει και η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη με το εμπαργκο) δημιουργουν ανεργια που βρισκεται, συμφωνα με τις επισημες στατιστικες γυρω στο 2.5% ενω οι συντεχνιες εκτιμουν οτι ειναι μεγαλυτερη.

Η δυσαρεσκεια των εργαζομενων εναντια στην οικονομικη πολιτικη της κυβερνησης εσπρωξε τα συνδικατα να ψαξουν για τροπους συλλογικης αντιδρασης. Δημιουργησαν μια πλατφορμα στην οποια συμμετεχουν ολες οι συντεχνιες, οργανωσεις νεολαιας, γυναικειες οργανωσεις μεχρι μικροαστικες οργανωσεις οπως οι μαγαζατορες με στοχο κοινωνικες και οικονομικες διεκδικησεις. Αυτη η πλατφορμα ηταν που οργανωσε και την παναπεργια στις 21 του Φεβραρη. Και οι τρεις συνδικαλιστες ηγετες εκφρασαν την ευχη αυτη η πλατφορμα να εξελιχτει σε κατι πιο μονιμο, σαν γενικη συνομοσπονδια των εργατων για να συντονιζει τους αγωνες των εργαζομενων.

Η αναγκη για ενοτητα και κοινη δραση του συνδικαλιστικου κινηματος εγινε ακομα πιο εντονη εξαιτιας της προσπαθειας της κυβερνησης να περασει μια σειρα απο αντιδημοκρατικους νομους που να ρυθμιζουν τις εργασιακες σχεσεις. Στο βορρα η εργατικη νομοθεσια ειναι στηριγμενη πανω σε ενα νομο που εγινε απο τις τουρκοκυπριακες αρχες, το 1971 και που ηταν παρομοιος με την σχετικη νομοθεσια που ισχυε για τους ελληνοκυπριους.

Η κυβερνηση θελει να ψηφισει εργατικη νομοθεσια που ειναι παρομοια με εκεινη που εφαρμοστηκε στην Τουρκια μετα το πραξικοπημα του 80. Τα συνδικατα αντιδρουν και ζητουν να υιοθετεσει πρωτα η κυβερνηση την συμβαση του Διεθνους Γραφειου Εργασιας (ILO) και μετα να κανει νομους συμφωνους με αυτη τη συμβαση.

Ο προεδρος της KTAMS μας ειπε σχετικα με αυτο:

«Και ο νομος του '71 ηταν αντιθετος με την συμβαση του Διεθνους Γραφειου Εργασιας αλλα σιγα σιγα με τους αγωνες μας καταφεραμε να τον βελτιωσουμε. Τωρα η κυβερνηση θελει να τον αλλαξει προς το χειροτερο. Με το νομο του '71 αν θελουμε αυριο μπορουμε να κυρηξουμε απεργια. Με το νομοσχεδιο που προτεινει η κυβερνηση μας βαζει πολλα εμποδια, οπως το να δωσουμε προειδοποιηση μεχρι και εκατο μερες».

Ολοι οι συνδικαλιστες που ειδαμε δηλωσαν οτι ειναι αποφασισμενοι να μην αφησουν να περασουν αυτα τα νομοσχεδια της κυβερνησης. Ετοιμαζουν προσφυγη στο Διεθνες Γραφειο Εργασιας και προγραμματιζουν και αλλες κινητοποιησεις. Οι τ/κ εργαζομενοι δειχνουν αποφασισμενοι, οπως ειπαν, να διεκδικησουν αυξησεις που να προστατευουν το βιωτικο τους επιπεδο. Εχουν αρκετες δυσκολιες αλλα εχουν και μεγαλη διαθεση για αγωνα. Για παραδειγμα ο προεδρος της KTAMS μας ειπε:

«Στις 3 του Φεβραρη καναμε διωρη σταση εργασιας στον Μπαϋρακ αλλα η διευθυνση απολυσε τους τρεις τεχνικους που χειριζονταν τις αντενες που στελνουν το σημα. Στις 10 του Φεβραρη καναμε αλλη απεργια και η διευθυνση απολυσε αλλους τρεις. Με βαση το νομο εχουμε το δικαιωμα να κανουμε απεργια αλλα δεν εχουμε καμια κατωχυρωση σε περιπτωση απολυσεων. Τωρα σκεφτομαστε και αλλες μορφες αγωνα, οπως για παραδειγμα να στησουμε τσατηρια και να κατσουμε εξω απο τον ραδιοσταθμο.»

ΔΑΣΚΑΛΟΙ - ΕΝΑΣ ΚΛΑΔΟΣ ΜΕ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ

ΟΤΑΝ ΒΡΙΣΚΟΜΑΣΤΑΝ ΣΤΗΝ ΒΟΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟ οι κινητοποιησεις των ελληνοκυπριων δασκαλων για εφαρμογη της συμφωνιας του '86 για αναβαθμιση και μισθολογικη εξισωση με τους καθηγητες ηταν ακομη σε εξελιξη. Η συζητηση μας με τον Ahmet Derya, γενικο γραμματεα της συντεχνιας των δασκαλων (KTOS) περιστραφηκε και γυρω απο αυτο το θεμα. Μας ειπε σχετικα:

«Εμεις την εξισωση των δασκαλων με τους καθηγητες την πετυχαμε απο το 1973. Καναμε πολλους αγωνες και πολλες απεργιες για να τα καταφερουμε. Ο πρωτος μας αγωνας εγινε για εξισωση ανδρων και γυναικων και το 1970 πετυχαμε ισομισθια.

Τοτε πληρωνομασταν σε κυπριακες λιρες και παιρναμε περισσοτερα απο τους ελληνοκυπριους δασκαλους. Σημερα ομως παιρνουμε λιγοτερα. Ο μισθος πρωτου διορισμου ειναι γυρο στις 150 λιρες Κυπρου και μετα απο εικοση χρονια υπηρεσιας φτανουμε στη κορυφη της κλιμακας με 280 περιπου λιρες. Καταφεραμε με τους αγωνες μας να ειμαστε σε καλητερη θεση απο οτι αλλοι κλαδοι αλλα σημερα το βιωτικο μας επιπεδο πεφτει απο τις μεγαλες αυξησεις των τιμων.

Εμεις ζητουμε αυξηση 100% και μειωση των ωρων διδασκαλιας απο 30 σε 22. Στην Τουρκια οι εκπαιδευτικοι δουλευουν 22 ωρες και θελουμε και εμεις το ιδιο. Ζητουμε ακομα ενα επιδομα 15% επι του μισθου. Η κυβερνηση εδωσε στους αστυνομικους, στους δικαστικους τους γιατρους και αλλους δημοσιους υπαλληλους αυτο το επιδομα και ζητουμε και εμεις εκπαιδευτικο επιδομα 15%.»

Ο τροπος με τον οποιο ο Ahmet μας περιεγραφε πως καθοριζαν τα αιτηματα τους οι δασκαλοι ηταν πολυ ενθαρυντικος. **Τα κριτηρια τους δεν ειναι η «οικονομια του τοπου» αλλα τι εχουν αναγκη, και τι εχουν την δυναμη να παρουν.** Αυτα διεκδικουν. Το πιο ενθαρυντικο ομως ηταν η απαντηση που μας εδωσε στην ερωτηση αν περιμενουν οτι θα εχουν την υποστηριξη του κοσμου και των γονιων για να κερδισουν αυτα τα αιτηματα τους:

«Στο αιτημα για μειωση των ωρων δεν θα εχουμε και πολλη υποστηριξη γιατι η κυβερνηση καλιεργει την εντυπωση οτι οι δασκαλοι δεν δουλευουν. Στα αλλα μας αιτηματα ομως θα εχουμε. Ο κοσμος απο το 1968 εμαθε οτι αν οι δασκαλοι αγωνιστουν και παρουν κατι θα το παρουμε και μεις μετα. Οι γονεις ειναι και εκεινοι εργαζομενοι, εργατες, υπαλληλοι, μεροκαματιαρηδες. Καρτερουν καποιος να τρυπησει τον τοιχο σε ενα σημειο, να περασει μεσα, να παρει κατι, για να μπορεσουν και εκεινοι να περασουν απο την ιδια τρυπα και να το παρουν. Οι δασκαλοι εχουν λειτουργησει πολλες φορες σαν το τρυπανι. Μας κρατουν και μας υποστηριζουν οι αλλοι για να τρυπησουμε το τοιχο και μετα περνουν και οι αλλοι μεσα απο την ιδια τρυπα.»

Η κυβερνηση για να αντιμετωπισει τους δασκαλους προσπαθησε να τους διασπασει δημιουργωντας αλλη συντεχνια. Αυτο ειναι μια ταχτικη που την εφαρμοσε σε ολα τα συνδικατα, οπου εμφανιστηκε κινημα. Τα ιδια εκανε και στους δημοσιους υπαλληλους. Στους περισοτερους κλαδους διπλα απο το εργατικο συνδικατο υπαρχει και ενα συνδικατο που δημιουργηθηκε και ελεγχεται απο το κρατος. Στους δασκαλους η KTOS παραμενει το μεγαλυτερο συνδικατο (εχει 986 μελη, σε συγκριση με τα 170 - 180 που εχει η κρατικη συντεχνια) και προσπαθει στην πραξη να ενωνει τους δασκαλους. Οπως μας ειπε ο Ahmet:

«Το περασμενο Σεπτεμβρη οταν ανοιξαν τα σχολεια το υπουργειο παιδειας εστειλε εγκυκλιο για να αλλαξει το ωραριο λειτουργιας. Ηθελε να αρχιζουμε μαθηματα στις 8:00 και να σχολανουμε στις 12:50 αντι στις 12:30 που ηταν μεχρι τωρα το ωραριο. Η KTOS καλεσε τους δασκαλους σε ανυπακοη και να τηρησουν το παλιο ωραριο. Αντιθετα η αλλη συντεχνια τους καλεσε να ακολουθησουν το νεο ωραριο. Κανενας δασκαλος ομως δεν υπακουσε, ουτε και τα μελη της κυβερνητικης συντεχνιας. Μετα απο δυο μηνες ανυπακοης το υπουργειο αναγκαστηκε να συζητησει με τους δασκαλους για την αλλαγη του ωραριου. Συμφωνησαμε οτι στα χωρια θα μπαινουμε 8:05 και θα βγαινουμε 12:35 και στις πολεις θα βγαινουμε 12:45 αλλα θα μεγαλωσουν τα δυο διαλειμματα απο 10 σε 15 λεπτα, πραγμα που το θελαμε και μεις. Δεν δεχτηκαμε αυξηση του ωραριου ουτε κατα ενα λεπτο.»

ΙΝΗΜΑ

Ντινος Αγιομαμιτης

ΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟ ΚΕΦΑΛΑΙΟ

ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Το τουρκοκυπριακο εργατικο κινημα στην πλειοψηφια του δηλωνει οτι υποστηριζει την επαναπροσεγγιση, οτι θελει την φιλια και την συνεργασια με τους ελληνοκυπριους εργαζομενους, στη βαση ομως του αμοιβαιου σεβασμου. Με οσους μιλησαμε μας ειπαν οτι οτι θελουν μια ειρηνικη διευθετηση του Κυπριακου, που να κατοχυρωνει τα δικαιωματα των τουρκοκυπριων σε μια λυση Ομοσπονδιας, οπου καθε περιφερεια θα εχει την δικη της εξουσια. Υποστηριζουν οτι για να γινει και να λειτουργησει μια τετοια λυση πρεπει να σπασει η καχυποψια που δημιουργηθηκε ολες αυτες τις δεκαετιες με τους πολεμους τις σφαγες και την καταπιεση.

Ο προεδρος της συντεχνιας των δημοσιων υπαλληλων μας μιλησε για την επαναπροσεγγιση και σχολιασε τις κινητοποιησεις των γυναικων στα συνορα:

«Οσο περνα ο καιρος αντι να ερχονται κοντα οι δυο κοινοτητες απομακρυνονται περισσοτερο. Πρεπει να γινονται πραγματα που να τις φερνουν κοντα και οχι που να τις απομακρυνουν. Εμεις εχουμε σχεσεις με την ΠΑΣΥΔΥ μεσα σ' αυτη την προοπτικη. Καθε φορα πριν τις συναντησεις μας και μετα δινουμε ανακοινωσεις στον τυπο με την εννοια οτι θελουμε να δειξουμε στον κοσμο οτι οι γειτονες μας δεν τρωνε ανθρωπους.

Οι διαδηλωσεις στα συνορα δεν μπορουν να δωσουν το μυνημα οτι δεν υπαρχει εχθροτητα μεταξυ των δυο κοινοτητων. Αυτες οι διαδηλωσεις αποδεικνυουν οχι μονο οτι υπαρχει, αλλα αυξανουν κιολας την εχθροτητα αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Γι' αυτο δεν μπορουμε να περιπαιζουμε τις τουρκοκυπριες γυναικες οτι δεν υπαρχει φοβος, οτι υπαρχει εμπιστοσυνη. Δεν μπορουμε να χτισουμε εμπιστοσυνη στην βαση τετοιων διαδηλωσεων που γινονται στην Ε/Κ πλευρα. Τελικα τι εγινε στις 4 του Μαρτη. Οι ελληνοκυπριες γυναικες πηραν την Ελληνικη σημαια και ηρθαν στα συνορα, και απο την πλευρα μας μια μεριδα τουρκοκυπριων γυναικων πηγαν στα συνορα με την Τουρκικη σημαια.

Εμεις οταν ο Βασιλειου βγηκε στην εξουσια ελπιζαμε πολλα πραγματα, αλλα ειδαμε οτι αλλα ελεγε και αλλα εκανε. Εμεις πιστευουμε οτι ο ελληνοκυπριακος λαος, οι απλοι ανθρωποι δεν εχουν εχθρα προς τους τουρκοκυπριους. Την εχθρα ειναι η διοικηση που την σπερνει.

Εμεις λεμε οτι το ΚΤΑΜΣ ειναι αντιθετο στον Ντεκτας, αντιθετο στην κυβερνηση. Ναι ειμαστε αντιθετοι στην κυβερνηση αλλα ειμαστε αντιθετοι και στην ελληνοκυπριακη κυβερνηση γιατι αυξανει την εχθροτητα μεταξυ των δυο λαων. Εμεις ειμαστε αντιθετοι στον Ντεκτας και την Τουρκικη κυβερνηση επειδη αυξανουν και αυτοι την εχθροτητα αλλα ειμαστε αντιθετοι και στην Ελληνικη και ελληνοκυπριακη κυβερνηση. Αυτοι που φταινε για την εχθροτητα μεταξυ των δυο κοινοτητων ειναι οι κυβερνησεις. Οι απλοι ανθρωποι η τουρκοκυπριακη κοινοτητα και η ελληνοκυπριακη κοινοτητα δεν φταινε. Την φλογα του σωβινισμου και του μισους την αναβουν οι κυβερνησεις των δυο κοινοτητων».

Ενα απο τα ζητηματα που συζητησαμε με τους τουρκοκυπριους υποστηριχτες της επαναπροσεγγισης ηταν το θεμα των συναντησεων αναμεσα σε κοσμο απο τις δυο κοινοτητες. Μεσα στους προοδευτικους τουρκοκυπριους υπαρχει μια απογοητευση απο την καταληξη της επαναπροσεγγισης τα τελευταια λιγα χρονια με τις «αντικατοχικες» πορειες και τα σωβινιστικα συλαλλητηρια, στα οποια παιρνει μερος ακομα και το ΑΚΕΛ, το κομμα που υποστηριζε την επαναπροσεγγιση. Βλεπουν, με το δικιο τους, οτι για την μεγαλη πλειοψηφια των ελληνοκυπριων, οι συναντησεις, και η επαναπροσεγγιση γενικα, εχουν στοχο να «φερουν πιο κοντα μας» τους τουρκοκυπριους, δηλαδη πιο κοντα στις θεσεις της ελληνοκυπριακης πλευρας. Η μεγαλη πλειοψηφια των επαναπροσεγγιστων ελληνοκυπριων δεν βλεπουν οτι εξισου χρειαζεται και το αναποδο.

Ρωτησαμε τους τ/κ πως θαβλεπαν την διοργανωση ανοιχτων εκδηλωσεων-συναντησεων, στο Ληδρα Παλλας στις οποιες να συμμετεχει κοσμος και απο τις δυο κοινοτητες, να ανταλλαξει εμπειριες να μιλησει για τις φοβιες, τις ανησυχιες του. Να συζητησουν οσοι θελουν με οποιους θελουν για οτι θελουν και αν θελουν να μπορουν να κατσουν να φαν, να πιουν να τραγουδησουν. Παρομοιες προσπαθειες που εγιναν στο παρελθον, κυριως με πρωτοβουλια της αριστερας, ειχαν πολυ καλα αποτελεσματα, ηταν ενα σημαντικο κτυπημα στο σωβινισμο. Αυτη την εποχη που ο σωβινισμος βρισκεται σε ανοδο η διοργανωση τετοιων εκδηλωσεων θα ηταν πολυ σημαντικη.

Ολοι οι συνδικαλιστες ηγετες που ειδαμε μας ειπαν οτι θεωρουν πολυ σημαντικες τετοιες επαφες αλλα ολοι εκφρασαν την ανησυχια τους για τον τροπο που αυτες χρησιμοποιουνται απο την πλευρα μας. Χαρακτηριστικα ο Ahmet Derya μας ειπε:

«Εμεις υποστηριζουμε την επαναπροσεγγιση και το να συναντιουνται οι δυο κοινοτητες. Ομως υπαρχει ο κινδυνος μια απο τις δυο κυβερνησεις να εκμεταλευτει αυτες τις συναντησεις. Αν θελουμε να υπαρξει εμπιστοσυνη πρεπει να βρουμε το τροπο οι συντεχνιες, οι οργανωσεις τα κομματα οι απλοι ανθρωποι να συναντιομαστε, να μιλουμε. Το προβλημα ειναι οτι οι δυο κοινοτητες δεν εχουν εμπιστοσυνη η μια στην αλλη . Πρεπει να βρουμε τον τροπο να ξαναχτιστει η εμπιστοσυνη και να συναντιομαστε να τρωμε και να πινουμε. Ομως η ελληνοκυπριακη κυβερνηση θα παρει τις φωτογραφιες μας, θα πει οριστε οι ελληνοκυπριοι και οι τουρκοκυπριοι τρωνε και πινουνε μαζι, δεν υπαρχει κανενα προβλημα μεταξυ τους αλλα η τουρκοκυπριακη κυβερνηση δεν επιτρεπει να βρουμε λυση στο προβλημα. Τοτε και η τουρκοκυπριακη κυβερνηση θα μας πει, ειδατε, πηγατε φαγατε ειπιατε αλλα σας χρησιμοποια η ελληνοκυπριακη κυβερνηση και κανει προπαγανδα εναντιον μας, και θα βρει μια καλη αφορμη να μη μας ξαναφησει. Δηλαδη θα παμε να καμουμε καλο και θα καμουμε κακο».

Για Λορδους, αυγα τηγανιτα, και σπασμενα κεφαλια

Με τον προεδρο των δασκαλων καναμε ενα πολυ ενδιαφεροντα διαλογο για το πως βλεπει, τον σωβινισμο την λυση του κυπριακου και αλλα.

Ε.Δ. Απο οτι εχουμε δει υπαρχουν πολλες συμβασεις σε αδιεξοδο, μας ειπαν για πανω απο 36 συλλογικες συμβασεις. Τα ιδια ισχυουν και σε μας, εχουν ξεπερασει τις 100, φετος ειναι χρονια ρεκορ. Τα προβληματα των εργαζομενων ειναι παρομοια και στις δυο πλευρες. Στο νοτο οι δασκαλοι και αλλοι κλαδοι του δημοσιου βρισκονται σε κινητοποιηση. Οι οικοδομοι, οι βαλιτσοποιοι και αλλοι ετοιμαζονται. Ενα απο τα προβληματα που αντιμετωπιζουν στις διεκδικησεις στη πλευρα μας οι εργαζομενοι ειναι ο εθνικισμος, ο σωβινισμος. Καθε φορα που μπαινει ενα αιτημα ερχονται οι εργοδοτες και η κυβερνηση και λενε: μα τι θελετε τελοσπαντων, πρεπει να κοιταξουμε την οικονομια του τοπου, τη αμυνας μας για να αντιμετωπισουμε την αλλη πλευρα. Αντιμετωπιζετε και εσεις αυτο το επιχειρημα;

Α.Δ. Εμεις εχουμε εκτος απο οικονομικα προβληματα και δημοκρατικα προβληματα. Η Βουλη ειναι μονοκομματικη και η κυβερνηση θελει να περασει αντιδημοκρτατικους νομους για τις συντεχνιες, για τις απεργιες, για τους εργαζομενους. Γι' αυτο αγωνιζομαστε για να μην περασουν αυτοι οι νομοι, που ειναι οι νομοι που επεβαλε το 1980 η Τουρκια. Εμεις θελουμε οι νομοι να μην ειναι ομοιοι με την Τουρκια αλλ περισσοτερο με την Ν. Κυπρο, γιατι αν θα βρεθει μια λυση, μια ομοσπονδια, πρεπει να υπαρχει καποια ισορροπια στη νομοθεσια των δυο πλευρων Αυτα τα ειπαμε και στον Τουρκο υπουργο για τις Κυπριακες υποθεσεις και στον κ. Ινονου που τον συναντησαμε στην Τουρκια πριν λιγες μερες και συμφωνησε μαζι μας.

Το μεγαλυτερο προβλημα που πρεπει να ξεκαθαρισουμε πρωτα απ' ολα ειναι το Κυπριακο. Μετα θα μπορεσουμε να βρουμε λυση σε ολα. Και στην δημοκρατια και στην οικονομια διοτι η Κυπρος προσπαθει να μπει στην Ευρωπη.

Ε.Δ. Πιστευτε δηλαδη οτι αν λυθει το Κυπριακο θα μπορεσουν να λυθουν τα οικονομικα προβληματα των εργαζομενων;

Α.Δ. Ναι. Οχι βεβαια μεσα σεμια νυχτα ή μια μερα. Θα πρεπει μ' ενα προγραμμα. Θα πρεπει να προσπαθησουμε και οι δυο πλευρες. Οπωσδηποτε θα πρεπει να υπαρξει μια ισορροπια αναμεσα στις δυο πλευρες. Αν η μια πλευρα ειναι οι λορδοι και η αλλοι οι σκλαβοι φυσικα δεν θα γινει τιποτα και θα ξαναεχουμε φασαριες.

Ε.Δ. Στις ιδιες τις χωρες της Ευρωπης που δεν εχουν Κυπριακο προβλημα υπαρχει οικονομικη κριση, κριση που προκαλειται απο το ιδιο το καπιταλιστικο συστημα και οι εργαζομενοι αντιμετωπιζουν ανεργια και πτωση του βιοτικου τους επιπεδου. Το Κυπριακο μπορει να **διευθετηθει αλλα η οικονομικη κριση ειναι αυτη τη στιγμη ενα παγκοσμιο φαινομενο και δημιουργει φοβερα προβληματα στους εργαζομενους.** Η διευθετηση μονη της δεν ειναι **καθολου σιγουρο οτι θα βοηθησει να ανεβει το βιοτικο επιπεδο των εργαζομενων.** Το θεμα ειναι να **φυγει ο σωβινισμος που σημερα ειναι μεγαλο εμποδιο στις διεκδικησεις των εργαζομενων, και τους κανει να δεχονται θυσιες, να δινουν λεφτα για οπλα και αλλα παρομοια. Αυτο θα κανει τα πραγματα καλυτερα.**

Α.Δ. Καποτε στο Ληδρα Παλλας μιλησαμε με τον Λορδο που ηταν βουλευτης του ΔΗΣΥ και του ειπα. Αν υπαρξει λυση, αν γινει ομοσπονδια, τι λες, εισαι ετοιμος να συνεργαστεις με τους τουρκοκυπριους επιχειρηματιες οπως τον Ασιλ Ναδιρ.

Συνεργαζομαι ειπε.

Του ειπα και εμεις θα συνεργαστουμε με τους ελληνοκυπριους εργατες και τις συντεχνιες. Εσεις εμοιρασετε την Κυπρο, και εσεις απ δω τηγανιζετε αυγα πανω στην ραχη του κοσμου, και ο Ασιλ Ναδιρ τηγανιζει αυγα πανω στη ραχη μας εμας.

Ε, μου ειπε, αν βρεθει μια λυση εμεις θα ενωθουμε και παλι θα τηγανιζουμε αυγα πανω στη ραχη σας.

Οχι, του ειπα εγω, αν βρεθει μια λυση τοτε θα ενωθουμε εμεις, οι εργατες, οι υπαλληλοι, οι δασκαλοι και θα σπασουμε τα τηγανια πανω στη κελλε σας.

Ε.Δ. Ειναι με αυτη την εννοια που λες οτι μια διευθετηση μπορει να βοηθησει, να λυθουν τα οικονομικα προβληματα των εργαζομενων, επειδη θα περιορισει τον σωβινισμο.

Α.Δ. Θα γινουμε πιο δυνατοι. Δεν θα μπορουν να μας πουν αυτοι ειναι εχθροι, πρεπει να παρεις οπλα εσυ ο τουρκοκυπριος εργατης ή ο δασκαλος και να πεξεις τον ελληνοκυπριο εργατη ή δασκαλο ή ο ελληνοκυπριος δασκαλος να παρει οπλο και να προσπαθει να με πυροβολησει. Θα ενωθουμε και θα αγωνιστουμε εναντιον εκεινων που εχουν τα τηγανια.

Οι ελπιδες των τ/κ και ε/κ προοδευτικων οτι μια λυση του Κυπριακου θα λυσει το προβλημα του σωβινισμου και γενικα τα προβληματα της εργατικης ταξης ειναι δυστυχως ευσεβεις ποθοι. Η διευθετηση του Κυπριακου δεν ειναι τοσο καθοριστικη για την μοιρα της εργατικης ταξης οσο παρουσιαζεται. Ο σωβινισμος μπορει να μειωθει, μπορει ομως και να χειροτερεψει μετα την υπογραφη μιας συμφωνιας. Ο καπιταλιστικος ανταγωνισμος και η φαγωμαρα αναμεσα στις αρχουσες ταξεις της Κυπρου της Ελλαδας και της Τουρκιας που οδηγησαν στην εθνικη συγκρουση και τους πολεμους, δεν προκειται να φυγει απο την μεση μονο και μονο επειδη μπηκαν δυο ή τεσσερεις υπογραφες σε ενα χαρτι. Αυτα εξαρτουνται περισσοτερο απο την παγκοσμια οικονομικη κριση και πολιτικη ασταθεια. Τα πιο πλατεια χαμογελα και καπακωτες αναμεσα στις πολιτικες ηγεσιες, οι πιο εγκαρδιες συναντησεις και οι υποσχεσεις για συνεργασια και κοινοπραξιες απο τους διαφορους εκπροσωπους των εμπορικων και βιομηχανικων επιμελητηριων των δυο πλευρων, που μπορει να δουμε αυριο, μπορουν μεθαυριο να μετατραπουν σε πολεμικες κραυγες, σε καλεσματα στις εργατικες ταξεις να αλληλοσφαχτουν. Η «ευτυχεστερη μερα της ζωης» του Καραμανλη οταν υπογραφε τις συμφωνιες της Ζυριχης μεσα σε ελαχιστα χρονια μετατραπηκε το '63-'64 σε σφαγες, προσφυγιες, και στην αποστολη ελληνικης μεραρχιας στην Κυπρο.

Αυτο που εχει σημασια για τους εργαζομενους δεν ειναι το τι ειδους συμφωνια θα υπογραφτει, ή ποσα προνομια θα κερδισει στο παζαρι η «δικη τους» πλευρα, αλλα η ταξικη ενοτητα αναμεσα στους ελληνοκυπριους, τουρκοκυπριους, ελληνες και τουρκους εργατες. Η δημιουργια εμπιστοσυνης και φιλιας αναμεσα τους, που θα τους αφησει να δουν οτι ο πραγματικος τους εχθρος δεν ειναι οι εργαζομενοι της αλλης πλευρας αλλα η δικη τους αρχουσα ταξη.

Μονο ετσι μπορει να δυναμωσουν τον αγωνα τους σημερα για να αντισταθουν στις επιθεσεις των εργοδοτων και της κυβερνησης τους, και να προστατεψουν το βιωτικο τους επιπεδο και τις κατακτησεις τους.

Ετσι μονο μπορουν να περιορισουν και τους κινδυνους να ξαναοδηγηθουν αυριο σε νεες θυσιες και πολεμους για χαρη των αντιδραστικων σκοπων και επιδιωξεων της αρχουσας ταξης τους. Ετσι μονο θα γινουμε ικανοι αυριο οχι μονο να τους παρουμε τα τηγανια και τα αυγα, αλλα να γινουμε οι αφεντες του μαγειριου.

Αυτα πρεπει να ειναι οι στοχοι της επαναπροσεγγισης. Να χτισει την ταξικη ενοτητα αναμεσα στις εργατικες ταξεις της Κυπρου της Τουρκιας και της Ελλαδας, ωστε να μπορεσουν να κανουν με επιτυχια τον ταξικο πολεμο εναντιον των καταπιεστων τους.

ΔΑΣΚΑΛΟΙ: ΜΙΑ ΜΑΧΗ ΧΑΘΗΚΕ...

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Οι κινητοποιησεις των δασκαλων που αρχισαν πριν τεσσερεις μηνες, για εφαρμογη τηςσυμφωνιας αναβαθμισης των δασκαλων, που ειχε κανει η ΠΟΕΔ το ' 86 με τη κυβερνηση φαινεται να τελειωνουν μαλλον αδοξα. Ενω η ηγεσια της ΠΟΕΔ αρνιοταν καθε ξαναδια- πραγματευση της συμφωνιας με την κυβερνηση και την καλουσε να σεβαστει την υπογραφη της, τελικα δεχτηκε να ξανασυζητησει με την κυβερνηση την συμφωνια.

Σημαντικο ρολο σε αυτη την εξελιξη επαιξαν οι συντεχνιες ΠΕΟ, ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ, που εμφανιστηκαν σαν «μεσολαβητες». Την ωρα ακριβως που οι δασκαλοι θα κλιμακωναν τον αγωνα τους, με τριημερες επαναλαμβανομενες καθε εβδομαδα απεργιες τους καλεσαν να σταματησουν τις κινητοποιησεις και αρχισαν συζητησεις με την κυβερνηση και την ΠΟΕΔ για «αρση της διαφορας». Καταφεραν ετσι να «παγωσουν» το «παιχνιδι» στο πιο κρισιμο του σημειο.

Τελικα αυτη η «μεσολαβηση» καταληξε σε μια προταση προς τους δασκαλους που προβλεπε περιπου τα ιδια που τους ειχε προτεινει αρχικα η κυβερνηση. Η συμφωνια του ' 86 να εφαρμοστει το ' 92 για τους διευθηντες Β και τους δασκαλους που εχουν πανω απο 16 χρονια υπηρεσια. Για τους δασκαλους που εχουν 9 χρονια υπηρεσια να εφαρμοστει τον Σεπτεμβρη του ' 93. Το χοντρο ξεπουλημα εγινε στους νεους δασκαλους που εχουν διοριστει μετα το ' 85. Η αναβαθμιση τους θα γινει με 9μηνιαιες προσαυξησεις αντι 6μηνιαιες που προνοουσε η συμβαση. Αυτο μεταφραζεται σε περιπου 8 χιλιαδες λιρες λιγοτερα για τον καθενα στην ολη υπηρεσια του. Οσο αφορα την αξιολογιση των επιμορφωτικων μαθηματων η κυβερνηση συνεχιζει να αμφισβητα την αξια τους και ζητα να ξαναπερασουν οι δασκαλοι απο το Παιδαγωγικο ινστιτουτο για αλλα τριαντα 45λεπτα μαθηματα. Την ωρα που γραφονταν αυτο το αρθρο ηταν αγνωστο αν η ηγεσια της ΠΟΕΔ θα δεχονταν και αυτο τον ορο.

ο «ανταρτοπολεμος» των γραφειοκρατων της ΠΟΕΔ

Στις Γενικες Επαρχιακες Συνελευσεις που καλεσε η ηγεσια της ΠΟΕΔ για ενημερωση των δασκαλων η απογοητευση ηταν πολυ εμφανης. Αυτοι που αντεδρασαν εντονα ηταν οι νεοι δασκαλοι που ηταν και οι πιο χαμενοι. Η μεγαλη αγανακτηση ομως δεν εκφραστηκε με καμμια συγκεκριμενη προταση για το ξεπερασμα της κρισης που δημιουργουσε η γραφειοκρατια. Εμεινε στο επιπεδο της γκρινιας και των απειλων για δημιουργια αλλης συντεχνιας. Αυτο ευκολυνε ακομα περισσοτερο την γραφειοκρα- τια που προσπαθουσε να σπασει το ηθικο των δασκαλων για να περασει τον συμβιβασμο σαν αναγκαιο κακο. Παρουσιαζε με τα πιο μελανα χρωματα την κατασταση, «ο κοσμος ειναι εναντιον μας», «δεν θα μας υποστηριξουν οι συντεχνιες» και μετα εριχνε το γαντι στους δασκαλους «πεστε μας τι θελετε να κανουμε;»

Μετα απο 4 μηνες σπασμωδικες κινητοποιησεις η ηγεσια της ΠΟΕΔ δεν ειχε να δωσει καμια προοπτικη στο δικαιο αιτημα των δασκαλων για εφαρμογη της συμφωνιας του 86. Αφησε ολο αυτο το καιρο ελευθερο το πεδιο στην κυβερνηση να κερδισει την μαχη της πληροφορησης και να στρεψει τον κοσμο εναντια στους δασκαλους με επιχειρηματα για «προνομιουχους» που «δουλευουν εφτα μηνες το χρονο» και αλλα παρομοια και τωρα ρωτουσε «τι θελετε να κανοουμε;» Απο την αρχη υποτιμουσε την αναγκη για συνεχη και μαζικη παρουσια των δασκαλων στους δρομους και στους εργατικους χωρους να ενημερωνουν τον κοσμο με φυλλαδια, προκυρηξεις, και ερανους για το απεργιακο τους ταμειο και να κερδισουν αυτοι την μαχη της πληροφορησης. Αυτο ηταν καθοριστικο για να κερδιθει η συμπαρασταση των αλλων εργαζομε- νων. Οι δασκαλοι οταν απεργουν δεν μπορουν να πιεσουν οικονομικα την κυβερνηση, μονο πολιτικο κοστος μπορουν να της προκαλε- σουν, και αυτο θα ειναι τοσο πιο μεγαλο οσο μεγαλητερη θα ειναι η συμπαρασταση που θα κερδιζουν. Γι' αυτο χρειαζοταν η μαζικη και διαρκης κινητοποιηση των δασκαλων σε μια μετωπικη συγκρουση με την κυβερνηση. Αντι γι' αυτο ομως η ηγεσια της ΠΟΕΔ προτιμησε την ταχτικη του ανταρτοπολεμου, με δυωρες στασεις εργασιας, σπαστες κινητοποιησεις κατα επαρχια και αλλα παρομοια. Στους τεσσερεις αυτους μηνες της συγκρουσης δεν κυκλοφορησε ουτε ενα ενημερωτικο φυλλαδιο που να απαντα στις συκοφαντιες της κυβερνησης με εξαιρεση μια επιστολη που εστειλαν ατομικα στο καθε γονιο.

η «μεσολαβηση» των συντεχνιων

Η μονη μεσολαβηση που μπορουσαν και επρεπε να κανουν οι γραφειοκρατες των συντεχνιων ΠΕΟ, ΣΕΚ, και ΠΑΣΥΔΥ, ηταν να υποστηριξουν ανεπιφυλακτα και χωρις ορους τους δασκαλους και να ζητησουν απο την κυβερνηση να εφαρμωσει αμεσως την συμφωνια. Καθε «μεσολαβηση» για «γεφυρωση της διαφορας» θα την «γεφυρωνε» προς οφελος της κυβερνησης μια και αυτη αναιρουσε την υπογραφη της και αμφισβητουσε την συμφωνια που εκαμε με τους δασκαλους το ' 86. Η καλητερη αποδειξη για αυτο ειναι οι σημερινες εξελιξεις. Ενω αρχικα η κυβερνηση δηλωνε οτι δεν αμφισβητει την συμφωνια αλλα διαφωνει στην ημερομηνια εφαρμο- γης της, εφτασε σημερα να εχει αλλαξει και το ιδιο το περιεχομενο της συμφωνιας με τα επιμορφωτικα και τους αλλους νεους ορους που βαζει.

Η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια της ΠΕΟ, ΣΕΚ και ΠΑΣΥΔΥ αντι να υποστηριζει τα συμφεροντα των εργαζομενων και τους δικαιους αγωνες τους παιζει τελικα τον ρολο του γεφυροποιου και του μεσολαβη- τη για να λυνει τις διαφορες αναμεσα στους εργαζομενους και τους εργοδοτες. Οι δασκαλοι δεν ηταν ουτε το πρωτο ουτε το τελευταιο θυμα αυτης της στασης της συνδικαλιτικης γραφειοκρατιας. Τα ιδια αντιμετωπισαν οι μηχανικοι και πιλοτοι των κυπριακων αερογραμμων στην προσφατη απεργια τους οταν οι τρεις συντεχνιες τους πιεσαν να σταματησουν την απεργια. Τωρα ετοιμαζονται να χρησιμοποιησαν ολο τους το κυρος και την βαρυτητα για να επιβαλουν στους ημικρατικους υπαλληλους τις μηδενικες αυξησεις που θελει η κυβερνηση και οι εργοδοτες. Τελικα η «μεσολαβηση» των συντεχνιων παει να εξελιχτει σε ενα θεσμο που τους μονους που φαινετα να ευνοει ειναι την κυβερνηση και τους εργοδοτες.

Η ηττα στην οποια οδηγουν τους δασκαλους η ηγεσια της ΠΟΕΔ και η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια με την «μεσολαβηση» της ειναι ενα χτυπημα για ολους τους εργαζομε- νους γιατι ανοιγει το δρομο στην κυβερνηση και στους εργοδοτεςνα καταπατουν οποτε θελουν τις συμφωνιες που υπογραφουν ή τις συλογικες συμβασεις.

μπορουσαν να νικησουν

Κι ομως οι δασκαλοι μπορουσαν να νικησουν. Η μαζικη συμμετοχη τους στις κινητοποιησεις εδειξε την αγανακτιση και την μαχητικη τους διαθεση για αγωνα. Επρεπε να παρουν οι ιδιοι τον αγωνα στα χερια τους αφου εβλεπαν οτι η ηγεσια της ΠΟΕΔ δεν ειχε ορεξη για πραγματικο αγωνα. Επρεπε να εκλεξουν απεργιακη επιτροπη, που να οργανωσει την πληροφορηση, τους ερανους και να κρατα την αγωνιστικη διαθεση των δασκαλων ψηλα. Επρεπε μεσα στις συνελευσεις οι αγωνιστες δασκαλοι να δωσουν τις απαντησεις για το πως κερδιζεται η μαχη της πληροφορησης και ο αγωνας, να κανουν προτασεις και να παρουν πρωτοβουλιες οι ιδιοι και να μην αφησουν τη γραφειοκρατια να σπασει την διαθεση και το ηθικο των δασκαλων. Οι μαζικες επιστολες, διαμαρτυριας για τη σταση της ηγεσιας της ΠΟΕΔ, που κατακληζουν τις εφημεριδες, το τελευταιο καιρο, υπογραμενες κυριως απο νεους δασκαλους, η αγανακτηση και οι αντιδρασεις που υπηρχαν στις γενικες συνελευσεις δειχνουν οτι υπηρχαν οι δασκαλοι εκεινοι που μπορουσαν να μπουν μπροστα και να παιξουν το ρολο μιας τετοιας πρωτοπορειας.

Η μαχη των δασκαλων φαινεται να χανεται αλλα ο πολεμος συνεχιζεται. Θα ερθουν καινουργιες μαχες τις οποιες οι δασκαλοι θα μπορουν να δωσουν με καλητερους ορους γιατι θα εχουν μαζεψει εμπειριες και μαθηματα απο αυτη τη μεγαλη μαχη που εδωσαν τωρα. Ενα απο τα μαθηματα που πρεπει να βγαλουν απο αυτη την μαχη ειναι οτι οι αγωνες κερδιζονται απο την κινητοποιηση των ιδιων των εργαζομενων και οχι απο την συνδικαλιστικη γραφειοκρατια. Γι' αυτο ο καθε αγωνιστης εργαζομενος πρεπει να εχει καθαρο οτι οσο η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια υποστηριζει τα συμφεροντα μας ειμαστε μαζι της, αλλα ετοιμαζομαστε να προχωρησουμε και χωρις αυτη, ακομη και εναντια σε αυτη, οταν θα θελησει να μας ξεπουλησει.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΞΑΦΝΙΚΑ ΑΝΕΡΓΗ ...

Ξαφνικα βρεθηκα ανεργη, φορωμενη με χρεη, με το ενοικιο να πρεπει να πληρωθει στο τελος του μηνα, και ολες τις αλλες αναγκες για μια ανθρωπινη και αξιοπρεπη ζωη. Η απολυση μου εγινε εντελως αυθαιρετα και ξαφνι- κα, χωρις καμια προειδο- ποιηση. Η δουλεια μου ηταν σε ενα ταπελλογραφειο σαν σχεδιαστρια. Ο εργοδοτης μου, απαιτουσε να κανω εκτος απο το σχεδιο και την δουλεια στο κομπιουτερ, απο τα γραμματα, ως τα πλαισια και τα σηματα. Ετσι θα μπορουσε να γλυτωσει προσωπικο και με τα ιδια λεφτα να εχει διπλασια δουλεια.

Στα ταπελλογραφεια οι αυθαιρεσιες των εργοδοτων ειναι συνηθισμενο φαινομενο αλλα δεν ειναι και το μοναδικο προβλημα. Δεν υπαρχουν κα- ταλληλες συνθηκες δουλειας, δεν υπαρχουν τα καταλληλα σχεδιαστηρια και ο απαραιτητος φωτισμος, ενω τα περισσοτερα ταπελλογραφεια ειναι ανοικτες παραγκες με αποτελεσμα να ξεπαγιαζουν οι εργαζομενοι απο το κρυο. Το χειμωνα ειμαστε μονιμα κρυολογημενοι και με κρυοπαγηματα στα ακρα, ενω αρκετοι πασχουν απο δισκο- παθειες και κυρσους απο το στασιδη και την μεταφορα βαρετων υλικων οπως λαμα- ρινες, σιδερα, ταπελλες κλπ.

Εκτος απο τις ασχημες συνθ- ηκες δουλειας εχουμε και απο πανω την εξεφτελιστικη συμπε- ριφορα του καθε εργοδοτη και τις προσβολες με το παραμικρο. Για μας τις γυναικες ειναι ακομη χειροτερα γιατι εχουμε και τις σεξουαλικες παρενοχλησεις που εγιναν πια συνηθισμενο φαινομενο. Η δικη μας αξιο- πρεπεια δεν μετρα γι' αυτους μπροστα στα κερδη και τις ορεξεις τους.

Οι οροι εργοδοτησης στα ταπελογραφεια και ο μισθοι ειναι πολυ χαμηλοι. Δεν υπαρχει ουτε τιμαριθμικο επιδομα, ουτε ταμειο προνοιας, ουτε αδεια ασθενειας. Ελειψες απο την δουλεια αυτο σημαινει μειωση μισθου. Εκτος απο αυτα οποτε τους γουσταρει μπορει να σε πεταξουν εξω, οπως εμας τωρα.

Τα ταπελογραφεια εχουν ολα τα προβληματα και τις δυσκο- λιες που εχουν οι εργαζομενοι στον ιδιωτικο τομεα. Συνηθως δουλευουν λιγοι και σκορπιοι εργαζομενοι, ανοργανωτοι που οι εργοδοτες καταφερνουν να τους διασπουν με τους διαφορε- τικους μισθους και με τα διαφο- ρετικα καθηκοντα. Οι εργαζο- μενοι σ' αυτους τους τομεις ειναι συνηθως φοβισμενοι και προσπαθουν να λυσουν τα προβληματα τους ατομικα και δυσκολευονται να αντιδρασουν συλλογικα και οργανωμενα στις αυθαιρεσιες και τις πιεσεις των αφεντικων.

Οι εργαζομενοι σ' αυτους τους κλαδους πρεπει να αρχι- σουμε να συζητουμε μεταξυ μας. Να βαλουμε κατω τα προβλη- ματα μας στο χωρο δουλειας και να δουμε πως μπορουμε να τα λυσουν συλλογικα και οργανω- μενα και οχι ο καθενας να ψαχνει καποιες ατομικες λυσεις. Αν σημερα ο εργοδοτης φερεται ασχημα σε ενα συναδελφο ή απολυσει καποιο πρεπει να αντιδρουμε ολοι γιατι αν δεν υπαρξει αντιδραση, αυριο θα ειναι η δικη μας σειρα.

Χρειαζεται να αρχισουμε να αντιδρουμε απο τα πιο απλα και μικρα αλλα τοσο σημαντι- κα προβληματα οπως: η κακη συμπεριφορα του εργοδοτη, τα χαμαλικια, οι ανθιγυεινες εγκαταστασεις, τα ζητηματα ασφαλειας. Μεσα απο την παλη γι' αυτα μπορουμε να διεκδικησουμε και το δικαιω- μα για οργανωση σε συντε- χνια. Αυτο ειναι απαραιτητο για να δωσουμε μια οργανω- μενη και συλλογικη απαντηση στις αυθαιρεσιες των αφεντι- κων.

Μαρια Τσιοκκα

ΤΟ ΠΑΝΤΕΣΠΑΝΙ, Η ΠΟΞΑΜΑΘΚΙΑ ΚΑΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΔΙΚΙΑ

Στην δημοσιογραφικη διασκεψη του Βασιλειου, ο Κατσαμπας του «Φιλελευθερου» εβγαλε ολη του την χολη εναντια στους εργαζομενους του δημοσιου και ημικρατικου τομεα, ρωτοντας τον: *«Κυριε προεδρε, σημερα στην Κυπρο υπαρχει μια κοινωνικη αδικια. Μια ταξη εργαζομενων τρεφεται με παντεσπανι και μια αλλη τρεφεται με ξερο-ποξαμαθκια, τι προτειθεστε να κανετε για την αρση αυτης τηςαδικιας;»*

Ο Φιλελευθερος, και ο ιδιος ο Κατσαμπας ειναι πολεμιοι καθε απεργιας και καθε κινητοποιησης των εργαζομενων, οχι μονο του κρατικου τομεα αλλα και του ιδιωτικου τομεα για τους οποιους δηθεν νοιαζονται. Το μονο που θα δειτε στα αρθρα της εφημεριδας ειναι η αναγκη για «αυτοσυγκρατηση», «υπευθυνοτητα» και «συνεση» απο την μερια των εργαζομενων.

Αλλα η πιο εμετικη υποκρισια ειναι οτι τα περι «προνομιουχων» εργαζομενων τα ελεγε σε εναν απο τους πιο σκανδαλωδικα προνομιουχους ελληνοκυπριους. Τον Γιωργο Βασιλειου, μεγαλοκεφαλαιοκρατη και απο τους πιο καθαροαιμους πολιτικους εκπροσωπους των κεφαλαιοκρατων.

ΔΙΑΙΡΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕ

Αυτη η προπαγανδα για δηθεν «προνομιουχους» εργαζομενους εχει ξεκινησει απο τον ΟΕΒ, το ΚΕΒΕ και ολο τον τυπο. Ουτε λιγο ουτε πολυ προσπαθουν να πεισουν τους εργαζομενους οτι εχουν ενα νεο «ταξικο εχθρο» που ειναι υπευθυνος για ολα τα κακα που τους συμβαινουν. Καποιοι μαλιστα τον χαρακτηρισαν σαν «Αττιλα Γ».

Ειναι τοσο το θρασος τους που περνουν τους μισθους των διευθυνταδων του δημοσιου και ημικρατικου και τους παρουσιαζουν σαν μισθους της μαζας των εργαζομενων. Δεν λενε κουβεντα ομως για τους μισθους της μεγαλης μαζας των υπαλληλων, αυτων που ξεκινουν απο £250 για να φτασουν μεχρι τις £600 μετα απο 30 χρονια υπηρεσια. Παρουσιαζουν τους εργαζομενους της ΑΗΚ που πολλοι εχουν προβληματα ακοης εξαιτιας της δουλειας τους και τους εργαζομενους στην ΣΥΤΑ που δουλευουν σε στυλους και λακκους σαν «προνομιουχους». Τους νοσοκομους που ξημεροβραδιαζονται και τους ταχυδρομικους που τρεχουν με τις μοτορες με κρυο και ζεστη, σαν «χαραμοφαϊδες», «κηφηνες» και «αριστοκρατες» που καθονται και δεν δουλευουν.

Μηπως ολοι αυτοι ειναι «προνομιουχοι» επειδη ο εργοδοτης τους ακομα ειναι υποχρεωμενος, να τους δινει τον τιμαριθμο και το ταμειο προνοιας, να τους παρεχει ιατρικη περιθαλψη και τους πληρωνει υποχρεωτικα τις υπερωριες; Η μηπως γιατι δεν μπορει να τους απολυει ευκολα οποτε γουσταρει; Αυτα ειναι που κανουν οι εργοδοτες στον ιδιωτικο τομεα. Τετοια ειναι τα «προνομια» που θελουν να κοψουν απο τους εργαζομενους στο Δημοσιο, ωστε να μπορουν να συνεχισουν με μεγαλυτερη ευκολια τα κτυπηματα και στον ιδιωτικο τομεα.

Αυτα ομως ειναι κεκτημενα δικαιωματα που πρεπει να ειναι κατοχυρωμενα για ΟΛΟΥΣ τους εργαζομενους ειτε δουλευουν στον κρατικο ειτε στον ιδιωτικο τομεα.

ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ ΔΙΧΩΣ ΟΡΙΑ

Ολη αυτη η εκστρατεια ξεκινα απο τους πραγματικους προνομιουχους και κηφηνες. Αυτους που τρεφονται με την δουλεια και τον κοπο των εργαζομενων, τα αφεντικα.

Δεστε ποιοι μιλανε. Ο ΟΕΒ, το ΚΕΒΕ, ο «φτωχος» προεδρος με το ΚΕΜΑ του, και οι επιχειρηματιες υπουργοι και βουλευτες που περνουν απο 25.000 με 30.000 χιλιαδες λιρες τον χρονο. Οι εφημεριδες και τα εντυπα του συγκροτηματος Παττιχη, του Λανιτη και του Χατζηκωστη.

Αυτοι ειναι που τρεφονται πραγματι με παντεσπανι και μαυρο χαβιαρι, που εχουν τα αρχοντικα τους στην Μακεδονιτισσα που ξεκιναν απο τις 200,000 και 300,000 χιλιαδες λιρες. Αυτοι ειναι που εχουν τις κουρσαρες τους, τα κοτερα τους, και τις πολυτελεις επαυλεις, που εχουν τα εκατομυρια ματσομενα και τα στοιβαζουν στις τραπεζες εδω και στο εξωτερικο. Αυτοι ειναι που αυξανουν τα κερδη τους ολοενα και τις επιχειρησεις τους σε βαρος των εργαζομενων.

Προσπαθουν να πεισουν τους εργαζομενους πως οτι παρουν απο τους εργαζομενους στο Δημοσιο θα το δωσουν στους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα για να «μειωσουν το χασμα». Στην πραγματικοτητα σκοπος τους ειναι να τα τσεπωσουν ολα αυτοι.

Ολες τους οι πραξεις αποδεικνυουν οτι δεν δινουν τιποτε στους εργαζομενους, ειτε του δημοσιου ειτε του ιδιωτικου τομεα, αν δεν τους εξαναγκασουμε. Αυτο εκαναν το 1980 μειωνοντας τους μισθους προσληψης των εργαζομενων στον Δημοσιο και Ημικρατικο τομεα γυρω στο 20 με 30%. Τα λεφτα που εξοικονομισαν εγιναν φοροαπαλλαγες, δανεια και διευκολυνσεις στους βιομηχανους και οπλα για τους στρατοκρατες.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΚΑΙ ΕΝΟΤΗΤΑ

Οι καπιταλιστες θελουν να παρουν οτι μπορουν απο ενα κομματι της εργατικης ταξης που ειναι σημερα το «κακο παραδειγμα» για τους υπολοιπους εργαζομενους επειδη μπορει και κερδιζει χαρη στην μαζικη οργανωση και μαχητικοτητα του. Θελουν να αποπροσανατολισουν τους εργαζομενους απο το να δουν ποιος ειναι ο πραγματικος εχθρος τους.

Αν αφισουμε αυτη την υποκρισια χωρις απαντηση, αν συνεχισει αυτη η διασπαση, θα σημαινει περισσοτερα κτυπηματα για ολους τους εργαζομενους. Η ενοτητα και αλληλεγγυη μεταξυ των εργαζομενων πρεπει να ειναι η απαντηση.

Για αυτο πρεπει οι εργαζομενοι στο δημοσιο και ημικρατικο τομεα να αρχισουν να δινουν την μαχη της πληροφορησης και της ενοτητας. Να ενημερωσουν τους αλλους εργαζομενους στον ιδιωτικο τομεα, με φυλλαδια για τις δυσκολες και επικινδυνες δουλειες που κανουν, οπως ειναι η δουλεια των υπαλληλων της ΑΗΚ, που πεθαινουν απο πνευμοκονιαση. Να συνδεσουν τους αγωνες τους με τους αγωνες των αλλων εργαζομενων και να υποστηριξουν καθε αγωνα των εργαζομενων στον ιδιωτικο τομεα με ψηφισματα συμπαραστασης και ερανους για να δουν οι εργαζομενοι του ποιοι ειναι οι πραγματικοι τους φιλοι και οι πραγματικοι τους εχθροι. Οι ιδιοι οι εργαζομενοι σ' αυτους τους κλαδους ειναι οι μονοι που μπορουν και πρεπει να παρουν το βαρος αυτης της πληροφορησης, να αποκαλυψουν τους πραγματικους προνομιουχους και να χτισουν την ενοτητα της εργατικης ταξης.

Νικος Αγιομαμιτης

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΤΗΝ Β.Α.Τ.

ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Οι προσφατες μαζικες απολυσεις των Ε/Κ και Τ/Κ εργαζομενων απο τις Αγγλικες βασεις οπως και οι απολυσεις στην Β.Α.Τ (τσιγαρα) δειχουν οτι οι εργοδοτες κτυπουν προκλητικα τους εργαζομενους και δεν υπολογιζουν τιποτε και κανενα μπροστα στη προοπτικη του κερδους. Στις Βασεις θελουν με την ιδιωτικοποιηση των δημοσιων εργων, να αναθεσουν τις δουλειες αυτες σε ιδιωτες εργολαβους, και να πεταξουν στον δρομο αλλους 400 εργαζομενους. Στην Β.Α.Τ λογω της αποφασης της εταιρειας να αλλαξει τον τροπο πωλησης των προϊοντων, της απολυει 25 απο τους 34 εργαζομενους στο τμημα πωλησεων. Οι περισσοτεροι απ' αυτους εχουν πολλα χρονια υπηρεσιας, μερικοι μεχρι και 35 χρονια. Εδωσαν δηλαδη μια ολοκληρη ζωη σ' αυτες τις δουλειες, και γι' αυτους ειναι δυσκολο ή σχεδον αδυνατο να βρουν αλλη δουλεια σε ετσι ηλικια. Πραγματικα τους πετανε σαν στιμενες λεμονοκουπες.

Αυτα συμβαινουν σε μια περιοδο που μιλανε για ελλειψη εργατικου δυναμικου και σε επιχειρησεις που πηγαινουν πολυ καλα και μαζευουν κερδη. Οι εργαζομενοι στις Βασεις αλλα και σε διαφορα αλλα κρατικα και ημικρατικα τμηματα που κτυπιουνται απο τις ιδιωτικοποιησεις, και στον ιδιωτικο τομεα που κτυπιουνται απο τις διαφορες αναδιαρθρωσεις των επιχειρησεων ειναι θυματα του καπιταλισμου. Ο ανταγωνισμος που βρισκεται στην καρδια του βρωμικου αυτου συστηματος υποχρεωνει τον καθε εργοδοτη, τον καθε καπιταλιστα σε ενα τρελλο κυνηγι για περισσοτερα κερδη για να μπορει να ανανεωνει την επιχειρηση του και να κτυπα τους ανταγωνισμτες του.

Παρολα αυτα τα συνδικατα διαπραγματευονται το πως και ποσους θα απολυσουν. Παζαρευουν τις μηδαμινες αποζημιωσεις και το αν θα τις λενε απολυσεις ή εθελοντικες παραιτησεις και αφυπηρετησεις. Αντι να παλεψουν εναντια στις απολυσεις, αμεσα και δυναμικα με μαζικες κινητοποιησεις και απεργιακους αγωνες, βοηθουν τους Ε/Κ επιχειρηματιες αφηνοντας τους εργατες να πληρωσουν το τιμημα της ανασυγκροτησης των Ε/Κ επιχειρησεων και των ιδιωτικοποιησεων.

Οι εργαζομενοι σε αυτες τις επιχεισεις και τις υπηρεσιες πρεπει να παρουν οι ιδιοι την πρωτοβουλια με την δημιουργια επιτροπων αγωνα για να μπορεσουν να οργανωσουν και να συντονισουν τον αγωνα και την αντισταση τους. Ετσι θα μπορεσουν να ξεπερασουν και το εμποδιο της συνδικαλιστικης γραφειοκρατιας που παιζει το χαρτι της «οικονομιας του τοπου» και τους αφηνει εκτεθιμενους στις επιθεσεις των εργοδοτων.

Ο αγωνας εναντια στις απολυσεις ειναι κοινος αγωνας ολων, και αυτων που αντιστεκονται στις ιδιωτικοποιησεις και αυτων που αντιστεκονται στην πολιτικη της λιτοτητας που θελουν να επιβαλουν η ΟΕΒ και η κυβερνηση. Καθε εργαζομενος πρεπει να σταθει στο πλευρο των απολυμενων για να μην περασει η πολιτικη της κυβερνησης και των αφεντικων.

Ημικρατικοι

Η ΜΑΧΗ ΞΕΚΙΝΑ - ΝΑ ΕΝΩΣΟΥΜΕ ΤΙΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΜΑΣ

Οι εργαζομενοι στους Ημικρατικους Οργανισμους ξεκινουν την μαχη των συλλογικων συμβασεων, για την διεκδικηση αυξησεων διασπασμενοι. Ενω η ΟΗΟ-ΣΕΚ καλεσε τα μελη της σε ημιωρη σταση η ΣΥΔΗΚΕΚ-ΠΕΟ αντεδρασε λεγοντας οτι ειναι αχρειαστη. Ετσι οι ηγεσιες των συντεχιων, αντι να μιλουν απο τα ραδια και τις εφημεριδες για τα αιτηματα και τον δικαιο αγωνα των εργαζομενων εναντια στον εργοδοτη, κατηγορουσαν η μία την αλλη για την σταση της.

Αν και οι αυξησεις του 3% που ζητουν οι συντεχνιες ειναι μηδαμινες και γελοιες, φαινεται οτι η κυβερνηση εχει σκοπο να μη δωσει φετος τιποτε στους ημικρατικους. Αυτο ειναι μια παλια τακτικη που την ακολουθει καθε κυβερνηση τα τελευταια χρονια. Με το προσχημα των δηθεν «προνομιουχων», και για να μικρανει το «χασμα» αναμεσα σε δημοσιους και ιδιωτικους, προσπαθει οχι μονο να μη δωσει τιποτε αλλα και να παρει και αλλα απο τα κεκτημενα τους. Φυσικα οτι χανουν οι δημοσιοι και ημικρατικοι δεν προκειται να το παρουν οι ιδιωτικοι, και αυτο εχει γινει φανερο απο την αρνηση της ομοσπονδιας εργοδοτων και βιομηχανων να διαπραγματευτουν καν τις συλλογικες συμβασεις με τις συντεχνιες για αυξησεις πιο πανω απο την παραγωγικοτητα, πανω δηλαδη απο 3%.

Οι επιθεσεις εναντια στους δημοσιους και τους ημικρατικους για δηθεν προνομιουχους γινονται απο παλια με την ανεκτικοτητα των γραφειοκρατων ολων των συντεχνιων των ημικρατικων υπαλληλων. Οχι μονο αποδεχονταν αυτη τη λογικη και υποβαλλαν χαμηλα αιτηματα αλλα ακολουθουσαν πολιτικη αποφυγης της συγκρουσης για «χαριν της εργατικης ειρηνης», οπως υποστηριζαν. Αυτο οδηγουσε σε μακροχρονες διαπραγματευσεις, που τραβουσαν μεχρι και 14 μηνες σπαζοντας ετσι καθε διαθεση των εργαζομενων για αγωνα.

Τελευταια ομως τα μελη και των δυο συντεχνιων εκαναν εντονη κριτικη στους γραφειοκρατες, και απαιτουσαν συντομες και ουσιαστικες διαπραγματευσεις. Κατω απο αυτη τη πιεση η ΟΗΟ-ΣΕΚ αναγκαστηκε να καλεση μιση ωρα (!) σταση εργασιας σαν προειδοποιση επειδη η κυβερνηση αργουσε να απαντησει στα αιτηματα που υποβληθηκαν για ανανεωση της συμβασης που ελειξε τον Δεκεβρη του '91.

Η σταση της ΣΥΔΗΚΕΚ να καλεσει τα μελη της να μη κατεβουν εστω σ' αυτη την ημιωρη σταση ειναι διασπαστικη. Οσες δικαιολογιες και αν προβαλλει οτι πηρε διαβεβαιωσεις για συντομες διαπραγματευσεις, αυτα δεν τα πιστευει κανεις, αφου καθε εργαζομενος ιδιαιτερα τα τελευταια χρονια στους ημικρατικους ξερει καλα, οτι η κυβερνηση δεν καθεται ποτε σε διαπραγματευσεις αν δεν απειληθει ή δεν νοιωσει τον κινδυνο συγκρουσης. Αν σημερα καποιος μπορει να δυσκολευτει να χαρακτηρισει την σταση της ΣΥΔΗΚΕΚ σαν απεργοσπαστικη αυτο οφειλεται αποκλειστικα και μονο στο οτι η ΟΗΟ-ΣΕΚ ουσιαστικα δεν εκανε καμια πραγματικη σταση εργασιας αλλα μια ψευδοσταση.

Η προκυρηξη της ημιωρης στασης εργασιας εκμερους της ΟΗΟ-ΣΕΚ ηταν μονο για να καλμαρει τον εκνευρισμο και την αγανακτηση των ημικρατικων υπαλληλων. Αρκετοι εργαζομενοι την θεωρουν σαν σταχτη στα ματια τους για να φανει οτι ταχα κατι κανουν. Χαρακτηρησαν την σταση «αχρηστη», και οχι «αχρειαστη» οπως λεει η ΣΥΔΗΚΕΚ, γιατι δεν επιρεασε με κανενα τροπο την δουλεια στους ημικρατικους οργανισμου και τα κερδη του εργοδοτη, αφου η ωρα που καλεστηκε η σταση για τους περισσοτερους εργαζομενους στον ημικρατικιο τομεα ηταν η ωρα του διαλειματος.

Οι τοπικες συνελευσεις για ενημερωση που καλεστηκαν για την ωρα της στασης ηταν τελειως κοροϊδια γιατι ηταν αδυνατο να γινουν μεσα σε μιση ωρα, και δεν υπηρχε καμια δυνατοτητα για το προσωπικο που εργαζεται στα συνεργεια να παρει μερος. Αυτοι εμειναν στο τοπο εργασιας και δεν προλαβαν να επιστρεψουν καν στα κτηρια. Αυτα φανερωνουν και τις πραγματικες διαθεσεις της ΟΗΟ-ΣΕΚ. Δεν εχει καμια ορεξη για πραγματικο αγωνα. Εκανε μια τυπικη σταση για να ξεφυγει απο την πιεση των υπαλληλων. Αυτη η σταση το μονο αποτελεσμα που μπορει να εχει ειναι να απογοητευσει τον κοσμο και να τον σπρωξει στην αδιαφορια για να μπορεσει να προχωρησει η συνδικαλιστικη γραφειοκρατια σε υποχωρησεις και ξεπουληματα.

Η ΔΙΑΣΠΑΣΗ ΟΦΕΛΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥΣ ΜΑΣΤΡΟΥΣ

Στην αρχη της διασπασης με την δημιουργια αλλων συντεχιων στους ημικρατικους, σ' αρκετους αγωνιστες εργαζομενους υπηρχε η ψευδαισθηση οτι αυτο θα λειτουργουσεπρος ωφελος των εργαζομενων. Ελεγαν οτι θα υπηρχε συναγωνισμος μεταξυ τους, οτι η μια θα προσπαθουσε να κανει καλυτερα και περισσοτερα απο την αλλη και οτι δεν θα μπορουσαν να μας ξεπουλουν γιατι θα το εβγαζε στην φορα η αλλη. Σημερα ομως ολο και περισσοτεροι εργαζομενοι καταλαβαινουν ποσο αφελης και λαθεμενη ηταν εκεινη η θεση και οτι τελικα μονο εναντια στους εργαζομενους λειτουργησε η διασπαση. Σε μια απεργια δεν μπορει οι μισοι εργαζομενοι να απεργουν και αλλοι να δουλευουν. Δεν μπορουν για τα ιδια αιτηματα, εναντια στον ιδιο εργοδοτη, να παλευουν διασπασπασμενοι.

Σημερα εχει γινει τελειως φανερο οτι οι νεες συντεχνιες που δημιουργηθηκαν σαν αντιπολιτευση στην ΟΗΟ-ΣΕΚ, που για χρονια ξεπουλουσε τα αιτηματα των υπαλληλων, δεν εχουν τιποτα καλητερο να προτεινουν καικανουν σχεδον τα ιδια με αυτα που κανει η ΟΗΟ για τοσα χρονια. Οποιες διαφορες και αν εχουν, οταν προκειται να μας πεισουν για να αποδεκτουμε τις κατ' αρχην συμφωνιες τους, ολες λενε τα ιδια και παρουσιαζονται ενωμενες.

Οι εργαζομενοι στους ημικρατικους, μπορουν και πρεπει να παλεψουν για ενοτητα αναμεσα στα απλα μελη, σ' οποια συντεχνια και αν ειναι οργανωμενοι. Μπορουν να αναγκασουν τις ηγεσιες τους να εχουν μια κοινη σταση στην υποβολη και διεκδικηση των αιτηματων, απεναντι στη αδιαλλακτη σταση της κυβερνησης. Πρεπει να παλεψουν για κοινες συγκεντρωσεις του τμηματος, του κλαδου, για κοινες Γενικες Συνελευσεις, μεσα απο τις οποιες να καθορισουν οι ιδιοι την τακτικη και τον αγωνα για να αντιμετωπισουν τις επιθεσεις της κυβερνησης. Μονο ετσι θα μπορεσουν να αντιδρασουν αποτελεσματικα στη προσπαθεια της κυβερνησης να τους επιβαλει τις μηδενικες αυξησεις του 0% και 0,5%.

Νικος Αγιομαμιτης

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η ορνανωση της επαναστατικης πρωτοποπορειας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
✉ Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
☎ 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗ ΜΟΡΦΩΣΗ ΚΑΙ ΣΤΗ ΖΩΗ

Η εγκυμοσυνη μια μαθητριας ηταν η αιτια για να βγουν στην φορα ολων την ειδων οι υποκρισιες ολων οσων ξεσκιζονται για τα «ανθρωπινα δικαιωματα». Για μια ακομη φορα φανηκε οτι πισω απο τα κουφια λογια περι «δικαιωμα στην μητροτητα» και «δικαιωμα στην εκπαιδευση» κρυβεται η συντηριτηκοτητα και αυταρχικοτητα των διαφορων «υπευθηνων» φορεων και της κυβερνησης.

Θυμα ολης αυτης της υποκρισιας ειναι μια 16χρονη μαθητρια της δευτερας Λυκειου, η οποια ειναι αρραβωνιασμενη και ειναι πεντε μηνων εγκυος. Η νεαρη μαθητρια αποφασισε να κρατησει το μωρο αλλα ταυτοχρονα θελει να συνεχισει το σχολειο. Η δημοσιοποιηση εγινε μεσα απο τα πρωτοσελιδα των εφημεριδων. Αμεσως αρχισε ο πολεμος εναντια στην μαθητρια απο μερους του συνδεσμου γονιων και του υπουργειου παιδειας που ζητουσαν απο την μαθητρια να εγκαταλειψει το πρωϊνο σχολειο και να μπει σε νυκτερινο.

Λειτουργος του υπουργειου παιδειας σε δηλωσεις του παραδεχτηκε οτι οι κανονισμοι του υπουργειου δεν προβλεπουν τιποτα σχετικα με τετοιες περιπτωσεις, «αλλα στην προκειμενη περιπτωση το υπουργειο προσπαθει να πεισει την μαθητρια να διακοψει την πρωινη φοιτηση και να εγραφει στο νυκτερινο σχολειο». Για να δικαιολογησει την θεση του το υπουργειο λεει οτι «οι υποχρεωσεις της ως μαθητριας και μητερας δεν θα της επιτρεπουν να παρακολουθα ομαλα την διαδικασια του πρωινου σχολειου» και οτι «υπαρχουν κυνδυνοι επειδη η πατρεμενη μαθητρια θα διηγειται στις συμμαθητριες της τις εμπειριες της, αν την ρωτουν για τις σχεσεις με τον αντρα της» (!) Οσο αφορα την περιπτωση αρραβωνιασμενων η παντρεμενων μαθητριων το υπουργειο προτρεπει τις μαθητριες να το κρατουν μυστικο.

Ο συνδεσμος οικογενειακου προγραμματισμου που το παιζει φιλελευθερα και δημοκρατικα στην περιπτωση αυτη δεν μπορει λεει να δωσει μια ξεκαθαρη απαντηση. Αυτο ομως που προτεινει ειναι πολυ ξεκαθαρο: «...στην κατασταση εγκυμοσυνης που βρισκεται... θα νιωθει σαν ξεχωρη μοναδα στο συνολο...δε θα μπορει να συμμετεχει σε ολες τις πτυχες της εκπαιδευτικης διαδικασιας, οπως πχ στην γυμναστικη», αλλα αφου κανεις δεν μπορει «να της αρνηθει το δικαιωμα της να συπληρωση την φοιτηση της, η λυση του νυκτερινου σχολειου δεν ειναι ασχημη ιδεα». (Νεολαια 27/3/92) Με αυτη την ψυχαναληση θελουν να κρυψουν το συντηρητισμο τους. Αραγε ο οικογενειακος προγραμματισμος προτρεπει τους μαθητες που εχουν προβλημα υγειας και δεν μπορουν να κανουν γυμναστικη, να πανε στο νυκτερινο για να μη νιωθουν «μοναδες στο συνολο»;

Αποστομοτικη απαντηση σε ολες αυτες τις υποκρισιες και τους συντηρητισμους εδωσαν αρκετες γυναικες που ετυχαν της ιδιας μεταχειρησης. Σε πρωϊνη εκπομπη ιδιωτικου ραδιοσταθμου σχετικα με το θεμα, πηραν τηλεφωνο αρκετες γυναικες οι οποιες ειπαν οτι οταν ηταν μαθητριες τις αναγκασαν να βγουν απο το σχολειο ειτε γιατι αρραβωνιαστικαν ειτε γιατι εμειναν εγκυες. Ολες εκφρασαν το παραπονο τους γιατι τους στερησαν το δικαιωμα να συνεχισουν το σχολειο. Συκλονιστικη ηταν η μαρτυρια μιας γυναικας που ειπε οτι κανεις δεν βρεθηκε να την υποστηριξει ουτε φιλος ουτε συγγενης. Το αισιοδοξο που βγηκε απο την εκπομπη ειναι οτι αρκετος κοσμος πηρε για να συμπαρασταθει στην μαθητρια.

Η παλη για την απελευθερωση των γυναικων δεν ειναι κατι το εξωπραγματικο οπως λενε οι διαφοροι ξενερωτοι αναλυτες και τα αστικα μεσα επικοινωνιας. Η περιπτωση της εγκυου μαθητριας ειναι ζωντανο παραδειγμα αντιστασης εναντια σε αυτο το συστημα της καταπιεσης και του συντηριτισμου. Αυτη η παλη ομως δεν πρεπει να δωθει απο την μαθητρια μονο. Τα μαθητικα συμβουλια πρεπει να συμπαρασταθουν στην συμαθητρια τους και μαζι της να παλεψουν εναντια στις αντιδραστικες μεθοδους του υπουργειου παιδειας που θελει να την διωξει απο το πρωϊνο σχολειο. Ο καθενας εχει δικαιωμα να αποφασιζει για το κορμι και την ζωη του.

Δημητρα Χριστοδουλου

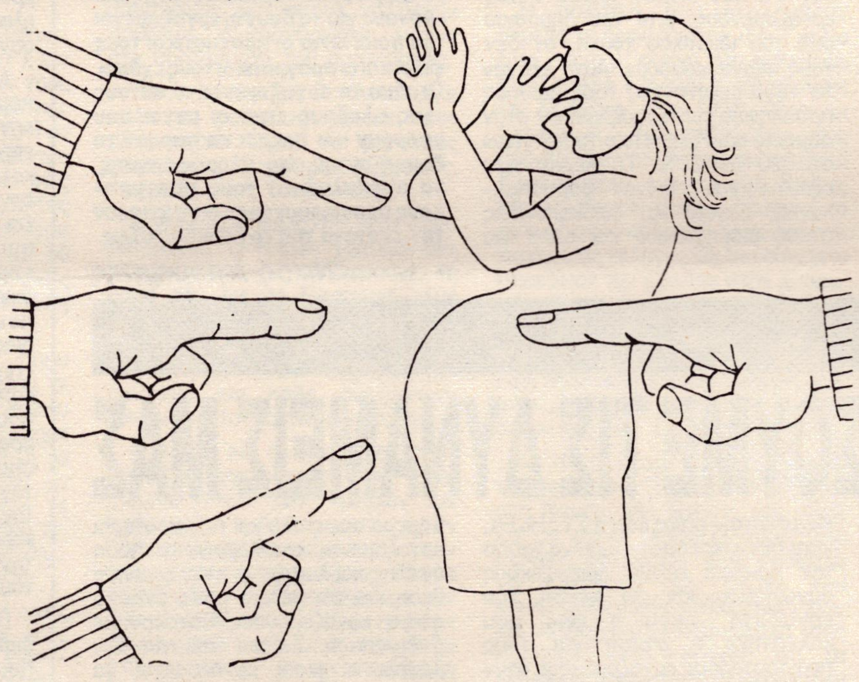

ΤΑΞΙΚΗ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ

Η γυναικεια καταπιεση δεν ειναι ενα καινουργιο φαινομενο, εχει τη ριζα της στην εμφανιση των ταξικων κοινωνιων. Ειναι μια καταπιεση που την εχει προωθησει η αρχουσα ταξη και που την συντηρει.

Σημερα για τον καπιταλισμο, θεσμοι οπως αυτος της οικογενειας, λειτουργουν για το συμφερο της αστικης ταξης που θελει την γυναικα στο σπιτι να γεννα και να ανατρεφει παιδια, τους μελλοντικους εργατες που θα την υπηρετουν στα επομενα χρονια. Φτανει να σκεφτουμε ποσο κερδιζει η κυβερνηση και γενικα η αστικη ταξη απο την υπηρεσια της γυναικας στο σπιτι, απο το μαγειρεμα εως την καθαριοτητα. Το κοστος για τους καπιταλιστες θα ηταν τεραστιο αν πληρωναν τις δουλιες που κανει η γυναικα στο σπιτι για να παραγει και να συντηρει την εργατικη ταξη. Οι γυναικες κανουν ακριβως αυτη τη δουλεια χωρις να πληρωνονται. Ταυτοχρονα βεβαια μπορει να κανουν και μια αλλη δουλεια στο εργοστασιο, το γραφειο στα χωραφια.

Η μαζικη εισοδος των γυναικων στην παραγωγη, οδηγησε και στη αμφισβητηση των αρχων και των θεσμων που θελουν τη γυναικα να μενει στο σπιτι και να ασχοληται μονο με παιδια και κατσαρολες. Αυτο εγινε ιδιαιτερα μετα το Β΄ παγκοσμιο πολεμο που η ελληψη εργατικων χεριων αναγκασε τους καπιταλιστες να χαλαρωσουν λιγο τα σχοινια που εδεναν την γυναικα.

Η απασχοληση της γυναικας ομως εξω απο το σπιτι, η οικονομικη τους ανεξαρτησια, την βοηθησε να συνειδητοποιησει και τον ρολο που την ηθελε το συστημα να παιζει. Σαν κατωτερο ανθρωπο σαν δευτερης κατηγοριας μελος της κοινωνιας που αμοιβεται πιο χαμηλα που απολυεται παντα πρωτη, ενω συνεχιζε με ολα αυτα να εχει την ευθυνη για τα παιδια και για το σπιτι. Ετσι αρχιζει να αμφισβητα τον ρολο της διπλης εκμεταλευσης.

Μεσα σε αυτη την κατασταση αναπτυχθηκαν γυναικεια κινηματα, που βοηθησαν την γυναικα στο να συμμετασχει πιο ενεργα στον συνδικαλισμο καθως και στην πολιτικοποιηση της. Μεσα απο τους αγωνες τους για τα δικαιωματα τους, οι

Μποστ και ΦΑΥΣΤΑ

Ο Θεατρικος οργανισμος Κυπρου, ανεβασε στις 29 Φλεβαρη την μουσικοσατυρικη κωμωδια «Φαυστα» του Μεντη Μποσταντζογλου σε σκηνοθεσια Κωστα Δημητριου, σκηνικα και κοστουμια Στεφανου Αθηαινητη, και μουσικη Λουκιανου Κηλαηδονη.

Ο Μεντης Μποσταντζογλου, πιο γνωστος σαν Μποστ, γεννηθηκε το 1918. Γελοιογραφος της αριστερας, ασχοληθηκε επισης με το θεατρο και την ζωγραφικη.

Ο Μποστ ειναι σημαδεμενος απο τα προβληματα της παραδοσιακης αριστερας. Πλαϊ στην σατιρα του δεξιου εθνικισμου, θα δουμε και τον αντιτουρκικο εθνικισμο της αριστερας. Πλαϊ στην καταγγελια του αμερικανικου ιμπεριαλισμου, ο θαυμασμος για τα «κατορθωματα» της σταλινικης ΕΣΣΔ. Η αναφορα στους εργατικους αγωνες μπαινει σε δευτερη μοιρα.

Ομως το χιουμορ του ειναι σημαδεμενο απο μια εχθρα στην αρχουσα ταξη και τις δεξιες κυβερνησεις της, που χτυπα ολοϊσια στον στοχο.

Σχεδιασε τις καλυτερες γελοιογραφιες του πριν την χουντα. Τα σκιτσα του με τα μεγαλα πλαισια απο θαυμασια ανορθογραφο κειμενο και στιχακια, ειναι γεματα με τις αντιφασεις του ελληνικου καπιταλισμου. Γελοιοποιει την προπαγανδα της δεξιας δειχνοντας την αρχαια περιβολη της «μαμμα Ελλας» κουρελιασμενη και καταμπαλωμενη, και χαριζοντας της τα πιο ταιριαστα «παιδια» , τον Πειναλεοντα με την χαρτινη κορωνα του, και την Ανεργιτσα με το «Βιλιαρειον Απορων Κορασις».

Οταν τα αστικα μεσα ενημερωσης προσπαθουσαν να αποπροσανατολισουν τους εργαζομενους με ανουσια κουτσομπολια για την αρχουσα ταξη, οπως τους ερωτες του μεγαλοεφοπλιστη Ωναση με την Τζακυ Κενεντυ και την Μαρια Καλλας, και τον ερχομο της Σοραγιας στην Ελλαδα, ο Μποστ στις γελοιογραφιες του εδειχνε αβιαστα ποσο γελοια και τετριμενα ηταν ολα αυτα. Η «δραματικη» Σοραγια, που την ειχε χωρισει ο Σαχης της Περσιας επειδη δεν γενουσε διαδοχο, ειναι η «Θλιμενη αυτοκρατειρα του Ατενε Παλας, που με θλιμενον κοτερον γυριζης της Ελας».

«Στα δικα μας χρονια , οι καθηγητες μας ειχαν ταραξει στην καθαρευουσα, σε πραγματα ανιαρα... που παροξυνεται ο τονος, που μπαινει περισπωμενη, γιατι θελει υπογεγραμμενη. Και επειδη ολοι αυτοι οι δασκαλοι ηταν αρτηριοσκληρωτικοι, ειχα τετοιες μνημες, που εβγαλα το αχτι μου» λεει ο Μποστ στην Χαραυγη της 8 του Μαρτη. Ο ιδιος αντιθετα εγραφε με απλο και ζωντανο τροπο, ετσι ωστε να μπορει ο κοσμος να τον καταλαβαινει: «Με δυο λεξεις, η Τεχνη πρεπει να αγκαλιαζει τον λαο. Αμα δε γινεται αυτο, σημαινει οτι δεν τον καταλαβαινει δεν τον αφορα. Γι' αυτο και εγω ειμαι κατα των εργων που λενε πως ειναι κουλτουριαρικα. Πας, βλεπεις και δεν βγαζεις νοημα».

ΦΑΥΣΤΑ

Το εργο γραφτηκε το 1963. Η ιστορια του ειναι τρελη και απλη. Ενα κοριτσακι τεσσαρων χρονων, η κορη της Φαυστας, καταβροχθιζεται απο ενα μεγαλο ψαρι στην ακρογιαλια. Μετα απο δεκα πεντε χρονια οι γονεις της την βρισκουν στην κοιλια του ψαριου. Μα πολυ συντομα την τρωνε οι γατες. Πολυ αργα εμφανιζεται και γαμπρος για την χαμενη κορη, ενα αλλο παιδι που μεγαλωσε μεσα σε ψαρι.

Ο διαλογος ειναι σπαρταριστος. Το εργο αρχιζει με την Φαυστα που παθαινει σχεδον νευρικη κριση με το χτυπημα του κουδουνιου:

«Ακουω ηχον κωδωνος. Ας σηκωθω κι' ας τρεξω.
Πτωχος ζητιανος θα πεινα και θα κρυωνει εξω.
Αλλ' αν δεν ειν' κανεις πτωχος και ειναι δολοφονος;
Ειμαι ανυπερασπιστος εν μεσω του σαλωνος»

«Εν μεσω του σαλωνος» πραγματι. Η υποκριτικη ελεημοσυνη της αστικης ταξης, πλαϊ-πλαϊ με τον φοβο των «κατωτερων ταξεων».

Τι πιο ταιριαστο για τις μερες μας απο το ποιημα που περηφανα απαγγελει ο μικρος γαμπρος:

«Ορκιζομαι να γινω ωσαν τον Μιλτιαδη,
να πολεμω τους Περσας με ξιφος οπου δει,
να σφαζω τους εχθρους μου καθε πρωι και βραδυ,
συγχρονως δε να ειμαι και ευτακτον παιδι.»

Η παρασταση ομως ηταν αποτυχημενη. Απο καθε αποψη ηταν «φορτωμενη». Μεγαλοπρεπη σκηνικα , κοστουμια, τραγουδια, χοροι, την εκαναν ενα μιζερο «υπερθεαμα» στο οποιο χανονταν ο διαλογος και το ξερο χιουμορ του Μποστ. Αντιθετα ηταν πολυ καλυτερη μια «φτωχη» παρασταση της «Φαυστας» εδω στην Κυπρο, πριν μια δεκαετια περιπου, απο το «θεατρο 81» σε σκηνοθεσια της Μονικας Βασιλειου.

Φυσικα ο σκηνοθετης ειναι τελειως

γυναικες καταλαβαν οτι ο εχθρος ανδρων και γυναικων εργαζομενων ειναι κοινος και οτι η παλη εναντια στην γυναικεια καταπιεση ειναι δεμενη με την παλη ολοκληρης της εργατικης ταξης εναντια στον καπιταλισμο, εναντια στο συστημα που καταπιεζει γυναικες και αντρες εργαζομενους.

Οι σημερινες αστικες γυναικιες οργανωσεις ομως, δεν εχουν να δωσουν λυση στα προβληματα της εργαζομενης γυναικας. Οδηγουν την γυναικα σε λαθος κατευθηνσεις οπως παλαιοτερα οτι «εχθρος ειναι ο αντρας» και τωρα αυτο που κυκλοφορει, οτι το προβλημα ειναι «ο ελαχιστος αριθμος των γυναικων στα κεντρα αποφασεων». Ομως ουτε η Θατσερ, ουτε η Ακινο, ουτε η Μπουτο δεν εχουν απαλλαξει τις γυναικες της εργατικης ταξης απο το διπλο βαρος της καταπιεσης και εκμεταλευσης.

Σημερα οι συνθηκες μεσα στην εργατικη ταξη εχουν αλλαξει. Η μεγαλυτερη συμμετοχη των γυναικων εξω απο το σπιτι, στην παραγωγη, τις κανει να αισθανονται πολυ πιο αμεσα το τι σημαινει καταπιεση. Πραγμα που εχει σαν συνεπεια οχι μονο το σπασιμο των ψευδαισθησεων για ατομικες διεξοδους αλλα ταυτοχρονα δινει την δινατοτητα στις γυναικες να παλευουν συλλογικα.

Γι αυτο αλλωστε τα τελευταια χρονια βρεθηκαμε μπροστα σε δυνατες απεργιες γυναικειων κλαδων οπως στην ενδυση το ΄87 και στις νοσοκομες το ΄89. Εδωσαν την μαχη οχι μονο εναντια στην κυβερνηση και στους γραφειοκρατες των συντεχνιων που τις ξεπουλουσαν αλλα και στις προκαταληψεις που τις θελουν αδιαφορες και ανταγωνιστικες.

Σημερα η προοπτικη για την γυναικεια απελευθερωση ειναι περισσοτερο παρα ποτε δεμενη με την παλη για την απελευθερωση ολης της κοινωνιας απο την εκμεταλευση του κεφαλαιου. Αυτο δε σημαινει οτι μενουμε αδιαφοροι απεναντι στα ζητηματα σεξισμου και γυναικειας καταπιεσης οπου και οπως εκφραζονται. Αντιθετα, υποστηριζουμε καθε αιτημα που διεκδικει την αποδεσμευση της γυναικας απο τα δεσμα του σπιτιου και καθε δυνατοτητα μεγαλυτερης συμμετοχης της στην πολιτικη, στις συντεχνιες, καθε τι που ενισχυει την αυτοπεποιθηση της και την συλλογικοτητα της. Γιατι ετσι δυναμωνει οχι μονο η παλη των γυναικων αλλα και της εργατικης ταξης συνολικα φερνοντας πιο κοντα την προοπτικη του σοσιαλισμου και της κοινης απελευθερωσης.

Ελλη Δημου

ασχετος με το εργο. Στο σημειωμα του στο προγραμμα του ΘΟΚ, γραφει οτι «Το Ριτσακι επιστρεφει απο το σκυλλοψαρο ζωντανο, μεγαλο και σοφο -φερνει κατι καινουργιο - καταβροχθιζεται ομως απο το συστηματοποιημενο φασφουνταδικο των γατων». Στην πραγματικοτητα η χαμενη κορη λεει ενα ματσο γνωστες αντιδραστικες αστικες ανοησιες: Απο τα ταξιδια της εμαθε οτι πρεπει να πληρωνουν φορους οι φτωχοι, και να απαλασσονται οι πλουσιοι επειδη «Μονο πτωχος που δινει, αισθανεται μιαν ασβηστον χαραν δια να πλουτήνει».

Αν δεν ειδατε αυτο το εμπορικο υπερθεαμα , δεν χασατε τιποτε. Βρητε και διαβαστε το ιδιο το εργο, και παλιες γελοιογραφιες του Μποστ. Συγκρινετε τις με το ατολμο ως ανυπαρκτο χιουμορ της ελληνοκυπριακης αριστερας εναντια στην αρχουσα ταξη σημερα.

Μαιρη Σελλα

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟ

ΣΩΒΙΝΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Οι σωβινιστικες φωτιες που αναψαν οι γυναικες στη γραμμη αντιπαραταξης στις αρχες του Μαρτη υποδαυλιστηκαν μερικες μερες αργοτερα απο το συλλαλητηριο «για την ελληνικοτητα της Μακεδονιας».

Οι παλαι ποτε εχθροι - ο αρχιεπισκοπος Χρυσοστομος και ο αρχιπραξικοπηματιας Λουκης Παπαφιλιππου - ενωσαν τις φωνες τους στην κραυγη: «Κυπρος - Μακεδονια, η Ελλαδα ειναι μια».

Το συλλαλητηριο υποστηριχτηκε ενεργα απο το κρατος και τους εργοδοτες. Παραχωρησαν στους εργαζομενους -εναντια στους οποιους εξαπολυουν σημερα μια κατα μετωπο επιθεση - αδεια για να παρευρεθουν στο συλλαλητηριο. Το συλλαλητηριο υποστηριχτηκε επισης κι' απο ολα τα κομματα, μη εξαιρουμενου και του ΑΚΕΛ. Παρολες τις τυμπανοκρουσιες, η μαζικοτητα του παγκυπριου συλλαλητηριου ουτε που πλησιασε τις προσδοκιες των διοργανωτων του. Υπολογιζαν για 50.000 ενω ο πραγματικος αριθμος δεν ξεπερασε τις 15 χιλιαδες.

Ειναι ομως αυτες οι κινητοποιησεις και η μεγαλη καλυψη τους απο ολα τα μεσα μαζικης ενημερωσης, τους ραδιοσταθμους, την τηλεοραση και τις εφημεριδες που εχουν δημιουργησει ενα κλιμα ευνοϊκο για το ξεθαρρεμα και των πιο ακρατων σωβινιστων. Ειναι αυτο το κλιμα που κανει σημερα την απαιτηση για αποφυλακιση του τουρκοφαγου Σαμψων να φανταζει σαν οτι πιο «σωστο και δικαιο».

η ιστορικη αληθεια

Ποια ειναι ομως η αληθεια για το Μακεδονικο;

Η ιστορια της Μακεδονικης εθνοτητας ξεκινα απο τα τελη του περασμενου αιωνα. Το 1893, στα εδαφη της Οθωμανικης τοτε Μακεδονιας το εθνικο κινημα των Μακεδονων ιδρυει την ΕΜΕΟ (Εσωτερικη Μακεδονικη Επαναστατικη Οργανωση). Αυτο το κινημα ειναι μαζικο και διεκδικει την απελευθερωση της Μακεδονιας και την ενταξη της σε μια Βαλκανικη ομοσπονδια. Περιφημη παραμενει η εξεγερση του Ηλιν Ντεν το 1903 που πνιγηκε στο αιμα απο τον Σουλτανο.

Την ιδια εποχη, πριν ακομα ξεσπασουν οι Βαλκανικοι πολεμοι, ο Χαριλαος Τρικουπης προσδιοριζε τα επεκτατικα σχεδια του ελληνικου Κρατους απο το βημα της Βουλης: «Οταν ερθει ο μεγας πολεμος, ως αναποφευκτως θα συμβει μετα τινα ετη, η Μακεδονια θα γινει ελληνικη ή βουλγαρικη κατα τον νικησαντα. Αν την λαβωσιν οι Βουλγαροι δεν αμφιβαλλω οτι θα ειναι ικανοι να εξισλαβισωσιν τον πληθυσμο μεχρι των θεσσαλικων συνορων. Αν ημεις την λαβωμεν, θα τους κανωμεν ολους Ελληνας μεχρι και της ανατολικης Ρωμυλιας.»

Το 1914, με το τελος των Βαλκανικων πολεμων η Μακεδονια μοιραστηκε αναμεσα στη Σερβια (Μακεδονια του Βαρδαρη), στην Ελλαδα (Μακεδονια του Αιγαιου) και τη Βουλγαρια (Μακεδονια του Πιριν). Το 1928, στη Μακεδονια του Αιγαιου - παρολες τις βιαιες μετακινησεις πληθυσμων που ακολουθησαν την μικρασιατικη εκστρατεια - συνεχισαν να ζουν 82.000 Μακεδονες, κυρια στις επαρχιες Εδεσσας, Κοζανης, Φλωρινας και Καστοριας.

Οι ελληνικες κυβερνησεις δεν αναγνωριζαν αυτο τον πληθυσμο σαν εθνικη μειονοτητα. Οταν ομως το 1925 τα συμφεροντα της ελληνικης διπλωματιας εξυπηρετουνταν απο την αναγνωριση υπαρξης της Μακεδονικης εθνοτητας, το ελληνικο Υπουργειο Παιδειας τυπωσε ακομα και αλφαβηταρι της μακεδονικης γλωσσας.

Η ανοδος της δικτατοριας του Μεταξα το 1936 σημανε ενα τεραστιας εκτασης πογκρομ σε βαρος των Μακεδονων, με σκοπο το βιαιο εξελληνισμο τους. Απαγορευτηκε στους Μακεδονες να μιλουν δημοσια τη γλωσσα τους ενω αρχισαν να γινονται μαζικες εξοριες μεγαλων τμηματων του πληθυσμου.

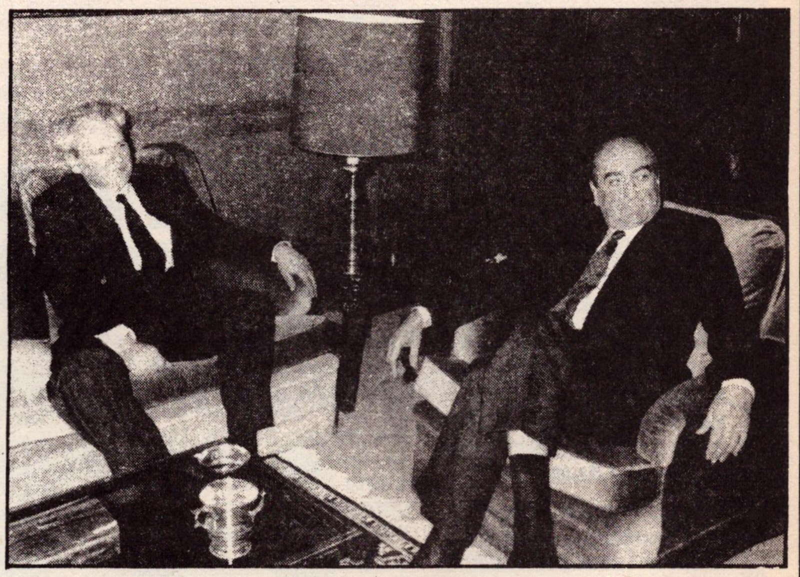

Οι Μακεδονες πολεμησαν μαζι με το Δημοκρατικο Στρατο στην αντισταση. Σε συνολο 40.000 μαχητων του Δημοκρατικου Στρατου οι 14.000 ηταν Μακεδονες. Στη συνεχεια πολεμησαν στον εμφυλιο πολεμο στο πλευρο του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ, με τις δικες τους οργανωσεις SNOF, NOF και AFZ. Μετα την ηττα στον εμφυλιο εγκατελειψαν την Ελλαδα μαζι με τους Ελληνες συντροφους τους. Απο επισημα κειμενα του Κομμουνιστικου Κομματος Ελλαδας, του 1940-45, μαθαινουμε οτι στην περιοχη της Φλωρινας το 75% του πληθυσμου ηταν Μακεδονες ενω στην Καστορια ξεπερνουσαν το 50%.

Αναλογα με τα συμφεροντα των βαλκανικων Κρατων οι Μακεδονες ονομαζονται Νοτιοι Σερβοι στη Σερβια, Βουλγαροι στη Βουλγαρια και στην Ελλαδα δεν τους αναγνωριζουν και τους θεωρουν ανυπαρκτους. Οπως ο τουρκικος σωβινισμος αρνειται την υπαρξη των Κουρδων και τους βαφτιζει «ορεισιβιους Τουρκους», φτανοντας μεχρι και την σημερινη τους γενοκτονια, ετσι και ο αντιστοιχος ελληνικος σωβινισμος θεωρει τους Μακεδονες σαν «εθνοτητα φαντασμα».

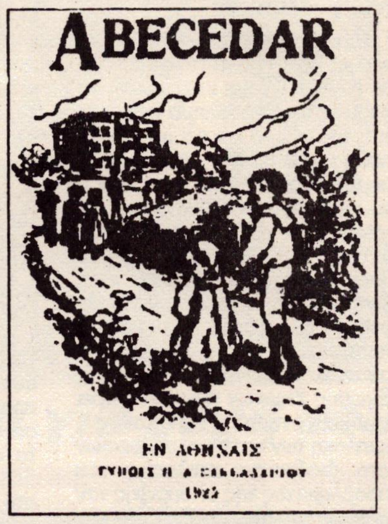

Το εξωφυλλο του αλφαβηταριου της "ανυπαρκτης" Μακεδονικης γλωσσας που ειχε εκδοσει το Ελληνικο Υπουργειο Παιδειας πριν 65 χρονια.

ποιος απειλει ποιον;

Πισω απο την εθνικιστικη υστερια που απλωθηκε μεχρι «το νοτιοτερο τμημα του Ελληνισμου» κρυβεται η πραγματικοτητα για το ποιος απειλει ποιον στο χωρο των Βαλκανιων - και οικονομικα και στρατιωτικα.

Με τη διαλυση της Γιουγκοσλαβιας, οι ελληνικες Ενοπλες Δυναμεις αποτελουν τη μεγαλυτερη πολεμικη μηχανη των Βαλκανιων. Απ' ολες τις δημοκρατιες της πρωην Γιουγκοσλαβιας η λιγοτερο εξοπλισμενη ειναι η Μακεδονια. Τα σχεδια που υπαρχουν για την μελλοντικη δημιουργια στρατου μιλανε για 11.000 στρατιωτες.

Η υπαρκτη στρατιωτικη απειλη στην περιοχη ειναι ο στρατος του Μιλοσεβιτς της Σερβιας, οι «ειρηνευτικες δυναμεις του ΟΗΕ» (που μετα τη σφαγη στον Περσικο Κολπο ερχονται τωρα στα Βαλκανια), καθως και οι πολεμοχαρες ιαχες και απειλες που εκτοξευονται απο την Ελλαδα για αποστολη στρατου στα Σκοπια και την Αλβανια.

Πισω απο την επιθετικη εξωτερικη πολιτικη της Νεας Δημοκρατιας βρισκονται τα συμφεροντα των Ελληνων καπιταλιστων που ειδαν τη καταρρευση των οικονομιων των Βαλκανιων σαν μια καταπληκτικη ευκαιρια για επενδυσεις και διεισδυση σε νεες αγορες. Διπλα στους Βαρδινογιαννηδες και τους Μανιαδακηδες που χρονια τωρα βγαζουν κερδη απο το κυκλωμα του πετρελαιου στη Ρουμανια και τη Γιουγκοσλαβια ερχονται τωρα οι εταιριες τροφιμων και ποτων να διεκδικησουν το «μεριδιο τους». Μερικα μονο παραδειγματα οπως δημοσιευτηκαν τελευταια στις εφημεριδες ειναι αρκετα ενδεικτικα:

■ **Η εισοδος της Κοκα-Κολα στη Βουλγαρια θα γινει απο το ελληνικο της παρακλαδι, την εταιρια «3Ε» του εφοπλιστη Λεβεντη. Ηδη εχουν ιδρυθει τεσσερεις μεικτες επιχειρησεις στη Φιλιππουπολη, στο Μπουργκας, στο Ταργκοβιτσε και στο Πλεβεν, ενω ετοιμαζεται μια πεμπτη στη Σοφια. Ο ομιλος Λεβεντη εκτος απο την «3Ε» ελεγχει τη θυγατρικη της Κοκα-Κολα και στη Β. Ιρλανδια.**

■ **Τη βδομαδα 3-5 Μαρτη η μετοχη που ηρθε πρωτη σε ογκο συναλλαγων στο χρηματιστηριο της Αθηνας ηταν της εταιριας «Γκλοουμπ». Ο λογος; Η ελληνικη αυτη εταιρια εκλεισε συμφωνια με τις αμερικανικες «Τζενεραλ Νταϊναμικς», «Τζενεραλ Ηλεκτρικ» και «Γουεστινχαουζ» για συνεργασια στη βουλγαρικη και αμερικανικη αγορα, για εισαγωγες-εξαγωγες τροφιμων και κλωστοϋφαντουργικων προϊοντων. Η «Γκλοουμπ» ετοιμαζεται τωρα ν' ανοιξει δικο της εργοστασιο στη Βουλγαρια.**

Πισω απο τα εθνικιστικα παραληρηματα για την ελληνικοτητα της Μακεδονιας, μας ζητανε να πολεμησουμε για το «δικαιωμα» των εφοπλιστων να πουλανε Κοκα-Κολα σε ολα τα Βαλκανια, στα Σκοπια και στα Τιρανα οπως και στη Σοφια. Ολη αυτη η κινδυνολογια που αναπτυσσεται σημερα για τις «επεκτατικες βλεψεις των Σκοπιων» αποσκοπει και σε κατι ακομα. Ο ιδιος ο Εβερτ της Ν.Δημοκρατιας δεν μπορεσε να μην ομολογησει οτι ολα «αυτα αποτελουν ανοησιες και γινονται για ν' αποπροσανατολιζεται ο κοσμος απο τα πραγματικα του προβληματα» (Οικ. Ταχυδρομος 12 Μαρτη ' 92).

Η υποστηριξη που εδωσαν η Κυβερνηση και οι ελληνοκυπριοι καπιταλιστες στις προσφατες σωβινιστικες κινητοποιησεις σ' αυτο ακριβως αποσκοπουσε. Στο να αποπροσανατολισει τους εργαζομενους, για να χωνουν ευκολοτερα το χερι τους στην τσεπη μας.

Ιρις Ταλιαδωρου

εργατικη δημοκρατια

—ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΩΝ ΚΟΥΡΔΩΝ—

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΔΙΝΕΙ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟ ΑΚΑΚΙ

ΤΟ RAINBOW ΝΑ ΚΛΕΙΣΕΙ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ

«ΑΠΟ ετων υπηρξε ανεπιτρεπτη συμπαιγνια κυβερνησης, κομματων και βιομηχανων σε βαρος της υγειας των κατοικων Ακακιου»

● Απο ανακοινωση της «Επιτροπης Προστασιας Περιβαλλοντος Ακακιου»

Μετα απο 17 χρονια αργης δηλητηριασης και 4 χρονια υποσχεσεων, η μονη διεξοδος που αφησαν η διευθυνση του RAINBOW, η κυβερνηση, η Βουλη και οι βιομηχανοι στους κατοικους του Ακακιου ηταν οι δυναμικες κινητοποιησεις για να προστατεψουν την υγεια τους.

Στις 15 του Μαρτη μαζευτηκαν εξω απο το εργοστασιο και απαιτησαν το αμεσο κλεισιμο του. Η κυβερνηση αντι να ικανοποιησει το δικαιο αιτημα των κατοικων της περιοχης τους εστειλε την αστυνομια και τα ΜΜΑΔ. Η προκλητικη σταση της αστυνομιας που χρησιμοποιησε δακρυγονα και σπρεϋ εναντια στους Ακακιωτες ειχε σαν αποτελεσμα να ακολουθησουν συγκρουσεις και να τραυματιστουν διαδηλωτες και αστυνομικοι.

Μετα απο τα επεισοδια η αστυνομια με μια πρωτοφανη σχεδον καταδρομικη επιχειρηση, τα χαραματα της επομενης ημερας, επεβαλε σχεδον αποκλεισμο του χωριου και προχωρησε σε μαζικες συλληψεις. Οταν μαλιστα αγανακτισμενοι κατοικοι δοκιμασαν να κτυπησουν την καμπανα του χωριου για να κινητοποιηθει ο κοσμος και να εμποδισουν τις συλληψεις, τα ΜΜΑΔ εκοψαν και το σχοινι της καμπανας. Τελικα η αστυνομια καταφερε να κανει 38 συλληψεις ενω για μερες μετα συνεχιζε να βγαζει ενταλματα και να κουβαλα κοσμο στα δικαστηρια.

Οπως μας ειπαν κατοικοι του Ακακιου η αστυνομια εβγαλε ενταλματα ακομη και για ατομα που δεν ηταν καν στο χωρο της εκδηλωσης εκεινη την ημερα. Μαλιστα σε μια περιπτωση ειχαν ενταλμα για καποιον που ηδη ηταν στη φυλακη την ημερα των συγκρουσεων.

Οι πιο παλιοι μας ειπαν χαρακτηριστικα οτι τετοιες μερες το Ακακι ειχε να ζησει απο την εποχη της αγγλοκρατιας.

Μετα απο ολα αυτα η κυβερνηση βγηκε και απο πανω και ζητουσε και τα ρεστα δηλωνοντας οτι «δεν θα ανεχτει κανενας να επιβαλει το νομο της ζουγκλας».

ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ: ΕΝΑ ΒΡΩΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Εκεινοι που επιβαλλουν το νομο της ζουγκλας ειναι οι κεφαλαιοκρατες του ΟΕΒ που δηλητηριαζουν και καταστρεφουν την περιοχη και η κυβερνηση που τους υποστηριζει και τους προστατευει βαζοντας στη φυλακη αθωους κατοικους του Ακακιου οι οποιοι δεν εκαναν τιποτα παραπανω απο το να υπερασπιστουν την υγεια τους και την υγεια μας.

Το συνθημα των κατοικων του Ακακιου ειναι απλο: Πρωτα η υγεια και μετα η οικονομια. Οι βιομηχανοι ομως και η κυβερνηση εχουν δειξει οτι το μονο που τους ενδιαφερει ειναι τα κερδη των επιχειρησεων τους. Αδιαφορουν αν θα μολυνουν τους κατοικους της περιοχης, και ολους εμας που τρωμε τα γεωργικα προιοντα της περιοχης που μολυνονται απο τα αποβλητα του εργοστασιου.

Η αστυνομια επιβαλλει τον νομο της ζουγκλας

Η κυβερνηση προσπαθει να κρυψει την πραγματικοτητα για το RAINBOW και κοροϊδευει το κοσμο οτι το προβλημα δεν ειναι τιποτα σοβαρο και οτι μπορει να λυθει ευκολα. Στην πραγματικοτα συμπεριφερεται σαν συνεταιρος του βιομηχανου. Πληρωσε τις «δαπανες των μελετων που εγιναν και θα επρεπε να βαρυνουν το RAINBOW γιατι ειναι καιρος να εφαρμοστει και στην Κυπρο η αρχη ' ο ρυπαινων πληρωνει' » οπως αναφερεται σε ανακοινωση της Παγκυπριας Ενωσης Χημικων που κατηγορει την κυβερνηση: «Ηταν λαθος η εμπλοκη των κρατικων υπηρεσιων στη διαδικασια επιλυσης του προβληματος της απορριψης ταν αποβλητων του RAINBOW την στιγμη που αυτο αποτελει αποκλειστικη ευθυνη της ιδιας της βιομηχανιας, η οποια θα επρεπε... να προχωρησει απο μακρου στην κατασκευη συστηματος επεξεργασιας».

Εμπειρογνωμονας που καλεσαν οι Ακακιωτες δηλωσε οτι η περιοχη εχει καταστραφει απο τα τοξικα αποβλητα του εργοστασιου και οτι θα χρειαστει πολυς καιρος και πολλα χρηματα για να αποκατασταθει η ζημια στο περιβαλλον και τα υδροφορα στρωματα της περιοχης. Ειπε ακομη οτι τα συμπτωματα στους ανθρωπους απο αυτη τη ρυπανση θα φανουν σε δεκα χρονια και οτι σε παρομοιες περιπτωσεις στο εξωτερικο, η θνησιμοτητα αναμεσα στους κατοικους που ζουσαν σε μολυσμενες περιοχες ηταν ενας στους τεσσερεις. Ενας στους τεσσερεις θα πεθαινει απο αρρωστεια που προκαλειται απο την μολυνση!

Η Κυβερνηση και οι βιομηχανοι οχι μονο συνεχιζουν να κανουν πως δεν τα καταλαβαινουν ολα αυτα αλλα ακομη χειροτερα οπως λενε στην ανακοινωση τους οι Χημικοι: «εχει ' θαφτει' μελετη που εγινε απο σοβαρο γραφειο μελετων στην Κυπρο και υπεβληθη τοσο στην κυβερνηση οσο και στον ιδιοκτητη του Rainbow. Η τεχνοοικονομικη μελετη που εγινε αφορουσε στην κατασκευη ειδικου συστηματος επεξεργασιας ωστε το τελικο νερο να μπορει να χρησιμοποιηθει παλιν απο την ιδια την βιομηχανια (ανακυκλωση) ή να χρησιμοποιηθει για αρδευση ειδικων καλλιεργειων.»

Ο εμπειρογνωμονας που εφεραν οι κατοικοι του Ακακιου οταν τον ρωτησαμε αν πραγματι μπορει να εφαρμοστει ενα τετοιο συστημα ανακυκλωσης ειπε οτι τεχνολογικα ειναι δυνατο αλλα εχει ψηλο κοστος.

Ποιο κοστος ομως μπορει να ειναι ψηλοτερο απο την υγεια και την ζωη των εργαζομενων; Για τους εργαζομενους, κανενα, αλλα για το βιομηχανο και την κυβερνηση φαινεται οτι αυτο ειναι το τελευταιο που μετρουν. Γι' αυτο και τωρα ψαχνουν για λυσεις που δεν θα τους στοιχιζουν. Μια μαλιστα απο αυτες που σκεφτηκαν και προσπαθησαν κιολας να την βαλουν σε πραξη ηταν να ξεφορτωθουν τα αποβλητα ριχνοντας τα στον Ξερο ποταμο ο οποιος καταληγει στο φραγμα τού Μορφου, αδιαφορο αν ετσι θα καταστρεφαν περιοχες στη βορεια Κυπρο και θα δηλητηριαζαν τουρκοκυπριους. Απο τον βορρα απειλησαν οτι θα ανεχθουν κατι τετοιο. Κατοικοι του Ακακιου μας ειπαν: «αν ερθουν οι τουρκοι και καταλαβουν το εργοστασιο τοτε θα γλυτωσουμε και μεις». Τα Ηνωμενα Εθνη που ελεγχουν τη νεκρη ζωνη στη περιοχη σταματησαν τα «φιλοδοξα» σχεδια των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους.

ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ

Αν το Rainbow δεν μπορουσε να καθαρισει τοτε θα επρεπε να κλεισει και να μην ξανανοιξει ποτέ ουτε αυτο, ουτε αλλο παρομοιο. Το αιτημα να μεταφερτει αλλου δεν εχει κανενα νοημα γιατι θα μολυνει απλα μια αλλη περιοχη και ολους οσους θα τρωνε τα γεωργικα προϊοντα της περιοχης εκεινης.

Το προβλημα ομως λυνεται, αρκει να πληρωσουν εκεινοι που το δημιουργησαν: οι βιομηχανοι και το κρατος που τους εδωσε την αδεια λειτουργιας χωρις τις απαραιτητες εγκαταστασεις. Το εργοστασιο μπορει να καθαρισει. Μεχρι τοτε πρεπει να κλεισει. Τα εξοδα πρεπει να υποχρεωθει να τα πληρωσει ο «βρωμικος» βιομηχανος, ο οποιος πρεπει να υποχρεωθει να πληρωνει και τα μεροκαματα των εργαζομενων σε αυτο για οσο καιρο θα «καθαριζεται» το εργοστασιο. Δεν θα του χρειαστουν παρα μονο λιγα απο τα τεραστια ποσα που κερδισε ολα αυτα τα χρονια που λειτουργει χωρις τα μεσα καθαρισμου και δηλητηριαζει. Αν δεν εχει ορεξη να το κανει, ας το παρει το κρατος και να το καθαρισει.

Για να γινουν αυτα ομως χρειαζεται ο αγωνας ολων οσων επηρεαζονται απο την μολυνση του βαφειου. Των κατοικων ολων των χωριων της περιοχης, οχι μονο των Ακακιωτων, γιατι η μολυνση απλωνεται και σε λιγο θα φτασει και στα δικα τους χωρια. Ολων των αλλων εργαζομενων που ειμαστε υποχρεωμενοι να τρωμε τα γεωργικα προϊοντα της περιοχης, και των εργαζομενων μεσα στο ιδιο το εργοστασιο, που συμφωνα με τον εμειρογνωμονα ειναι εκτεθειμενοι πολυ περισσοτερο στον κινδυνο απο την μολυνση.

Οι κινητοποιησεις πρεπει να συνεχιστουν και να κλιμακωθουν. Χρειαζεται να αρχισει μια μαζικη εκστρατεια πληροφορησης για το προβλημα και πως αυτο επιρεαζει ολους τους εργαζομενους και να δωθουν απαντησεις στις συκοφαντιες και τα ψεμματα των βιομηχανων και της κυβερνησης. Να οργανωθουν κινητοποιησεις αντιδρασης στις διωξεις οσων εχουν κατηγορηθει για τα επεισοδεια στις 15 του Μαρτη. Δεν πρεπει να αφησουμε την κυβερνηση να θυματοποιησει κανενα και να επιβαλει την τρομοκρατια στο χωριο.

Το Ακακι δεν ειναι ουτε το πρωτο ουτε το τελευταιο θυμα της αδιαφοριας των εργοδοτων και της κυβερνησης για την υγεια των εργαζομενων. Η ιδια ιστορια επαναληφθηκε στην Ντεξελ, στον Αμιαντο, στην ΑΗΚ, στο Τσιμεντοποιειο. Αν δεν αντιδρασουμε, θα γεμισουμε RAINBOW . Καθε εργαζομενος που αντιστεκεται στις επιθεσεις των καπιταλιστων και της κυβερνησης τους, καθε εργαζομενος που δεν δεχεται να πληρωνει τα προβληματα και τις βρωμιες τους πρεπει να συμπαρασταθει στους κατοικους της περιοχης Ακακιου. Να παρουμε μερος στις κινητοποιησεις τους, να μαζεψουμε υπογραφες συμπαραστασης στις δουλειες μας, να ενισχυσουμε τον αγωνα τους οικονομικα. Ο αγωνας τους ειναι κοινος για ολους τους εργαζομενους, ειναι αγωνας για να ξεφορτωθουμε το συστημα που γεννα την καταπιεση, την εκμεταλευση και την μολυνση.

Ντινος Αγιομαμιτης

Ανταποκριση τού Ali Saffet, της Τουρκικης οργανωσης *SOSYALIST ISCI*

Στα τελη του Μαρτη, την μερα του Νεβρουζ που οι Κουρδοι γιορταζουν την πρωτοχρονια τους, το Κουρδικο Εργατικο Κομμα (ΡΚΚ) καλεσε τους Κουρδους να εξεγερθουν και να γιορτασουν στους δρομους. Σε απαντηση, το τουρκικο Κρατος εθεσε πολεις οπως την Σιζρε, Σιρνακ και Νουσέϊμπιν (οπου το ΡΚΚ εχει τη μεγαλυτερη δυναμη του) κατω απο καθεστως στρατιωτικης κατοχης. Μεσα σε λιγες μερες οι νεκροι ξεπερασαν τους 70 ενω οι πληγωμενοι ηταν πολυ περισσοτεροι. Καθως γραφεται το αρθρο αυτο (29 Μαρτη), σποραδικες μαχες συνεχιζονται σ' αυτες και αλλες κουρδικες πολεις.

Το χρονο που περασε ο εθνικος αγωνας των Κουρδων σημειωσε ποιοτικη αλλαγη. Επαψε να ειναι πια το κινημα μιας μικρης οργανωσης ανταρτων, περιορισμενη στις απομακρες και ορεινες περιοχες του Κουρδισταν. Τωρα ειναι ενα μαζικο λαϊκο κινημα που βρισκει υποστηριξη σε ολο το Κουρδισταν - στις πολεις καθως επισης στις ορεινες περιοχες και τα χωρια. Για το τουρκικο Κρατος το Κουρδικο ζητημα δεν ειναι πια μια μικρη ενοχληση. Αποτελει το κυριαρχο πολιτικο ζητημα που παραμερισε ολα τα αλλα.

Ειναι πολυ ευκολο για τους διαφορους ελληνοκυπριους και ελληνες εθνικιστες, κομματα και κυβερνηση να το παιζουν «προοδευτικοι» υποστηριζοντας το κινημα των Κουρδων. Υποστηριζουν απλα τον εχθρο του εχθρου τους. Το δυσκολο και το πραγματικα προοδευτικο ειναι να υποστηριζεις τις εθνοτητες που καταπιεζονται απο το δικο σου εθνος. Αυτο που κανει δηλαδη η αδελφη οργανωση της «Εργατικης Δημοκρατιας» στην Τουρκια, η SOCYALIST ISCI (Σοσιαλιστης Εργατης).

Εξαιτιας του Κουρδικου, το τουρκικο Κρατος εχει σπρωχτει σ' ενα αδιεξοδο απο το οποιο δεν μπορει να ξεφυγει. Απο τη μια ειναι φανερο οτι το προβλημα δεν μπορει πια να λυθει με στρατιωτικη δραση και με καταστολη. Απο την αλλη, με το σωβινισμο να βρισκεται σε εξαρση και κατω απο την αυστηρη επιτηρηση των ενοπλων δυναμεων, καμμια τουρκικη Κυβερνηση δεν μπορει να καμει παραχωρησεις (εκτος απο ορισμενες σε δευτερευοντα πολιτιστικα αιτηματα) στις σοβαρες διεκδικησεις του κουρδικου εθνικου κινηματος.

Το Κουρδικο αποτελει επισης το ζητημα πανω στο οποιο δινει τις εξετασεις της η τουρκικη Αριστερα. Δεν μπορει να υπαρχει η παραμικρη αμφιβολια οτι η θεση των σοσιαλιστων πρεπει να ειναι η πληρης υποστηριξη του κουρδικου εθνικου κινηματος εναντια στο τουρκικο Κρατος. Το Κουρδικο αποτελει σημερα το σημαντικοτερο πολιτικο ζητημα στην Τουρκια και οι Τουρκοι επαναστατες πρεπει να τοποθετηθουν ξεκαθαρα πανω σ' αυτο - να υποστηριξουν το δικαιωμα των Κουρδων για αυτοδιαθεση συμπεριλαμβανομενου και του δικαιωματος για αποσχιση. Στην πραξη αυτο σημαινει τον αδιακοπο αγωνα εναντια στην επικινδυνη ανοδο του σωβινισμου και του ρατσισμου εναντια στους Κουρδους που αναπτυσσεται μεσα στην τουρκικη εργατικη ταξη. Σημαινει την καταγγελια του τουρκικου Κρατους που εχει την αποκλειστικη ευθυνη για τη βια στο Κουρδισταν.

Ηδη οι σοσιαλδημοκρατες και οι φιλελευθεροι αριστεροι αποκαλυφθηκαν σαν ξετσιπωτοι εθνικιστες. Ασκησαν κριτικη στους Κουρδους για τα «αμειλικτα» αιτηματα τους, θεωρουν το ΡΚΚ υπευθυνο για την αιματοχυσια και καλουν τους Κουρδους σε «αδελφικη συνυπαρξη μεσα σε μια δημοκρατικη Τουρκια». Ουτε μια λεξη δεν ειπαν εναντια στον τουρκικο στρατο, την καταστολη, τα βασανιστηρια και την στρατιωτικη κατοχη. Τη στιγμη που εξαπολυεται ο τουρκικος στρατος στο Κουρδισταν, το καλεσμα για «αδελφικη συνυπαρξη» ισοδυναμει στην πραγματικοτητα με την υποστηριξη του τουρκικου Κρατους και την αποδοση της ευθυνης για την καταπιεση στους καταπιεσμενους.

Οι επαναστατες ειναι ξεκαθαροι για το ποια πλευρα πρεπει να υποστηριξουν. Δινουμε κριτικη αλλα χωρις ορους υποστηριξη στο ΡΚΚ. Ασχετα δηλαδη με τις διαφωνιες για την πολιτικη του (και τετοιες υπαρχουν πολλες), το υποστηριζουμε εναντια στο τουρκικο Κρατος. Υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των Κουρδων και παλευουμε εναντια στον τουρκικο εθνικισμο.